

מסיקה הסתיו

1. מיפוי ותוכנית לענף הנוי

מוזמנים: **הדר רודין** - יועץ נוי, **גלי גורביץ**.

המיפוי, שנערך על ידי הדר, מאפשר חלוקת שטח הקיבוץ לשטח נוי לפי רמות טיפול נדרשות ומספק נתונים על היקף שטחי הדשא הקיימים, השיחיות והשימוש במים להשקייה. במקביל, החל הדר ללוות את גלי בהכנת תוכנית עבודה חודשית ושנתית.

נקבעו מטרות ויעדים להמשך ליווי ענף הנוי בפן המקצועי והניהולי:

א. יצירת תוכנית עבודה שנתית/חודשית מותאמת לענף הנוי של יגור.

ב. יוזמה וקידום תהליכי פיתוח וגינון נוי בר קיימא.

ג. מציאת פתרונות להתייעלות וחסכון בכוח אדם ושיפור שיטות העבודה.

ד. בניית תקציב המותאם לצרכים ולתוכנית.

ה. בחינה וייעול מערך ההשקייה במטרה לחסוך במים ובכוח אדם.

יעדי הליווי הנם:

א. שיפור ההתנהלות התפעולית והמקצועית של הענף אל מול

התקציבים.

ב. שיפור תוצאות העבודה בשטח - חזות הקיבוץ בהיבט הגינוני והנופי.

ג. התאמת תכנון הנוי העתידי ביגור לתוכנית בת קיימא וחסכונית במשאבים.

הליווי יתקיים במשך כל שנת העבודה של 2023.

הוחלט: לאשר את התוכנית ואת הליווי של הדר רודין לענף הנוי.

2. גן שעשועים

מוזמנת: **רעות בירמן**.

גן שרון, מבחינת המתקנים שבו והשטח שמאחוריו, אינו מותאם למספר הילדים ביגור, ובעיקר לגילאי פעוטים עד 6 שנים.

הוחלט: לחדש את גן שרון. הוקם צוות אד הוק לחשיבה ולהגדרת תמהיל מתקנים המתאים.

בצוות: קרן אוחנה, עמיחי בשן, שחר פוגל, רעות בירמן.

נדרשת השקעה של 50,000 ש"ח ב-2022. המקור התקציבי הוא מתב"ר (תקציב בלתי רגיל) של המועצה.

3. פסיפס במסגרת חג המאה

צוות המאה וועדת תכנון הגיעו להסכמה על מיקום הפסיפס: על כל הקיר של חזית חדר האוכל.

הצגה אישית ורקע כללי ומקצועי כיועץ לענף הנוי הדר רודין

אני בן וחבר קיבוץ געתון, מנהל את ענף הנוי בגעתון משנת 2004 ובעל משרד לאדריכלות נוף וייעוץ ארגוני/מקצועי לענפים ולמחלקות נוי, בעיקר בקיבוצים ובמגזר הכפרי (בין הקיבוצים איתם אני עובד כיום בתחום הייעוץ ואדריכלות הנוף: בית העמק, לוחמי הגטאות, כברי, עברון, יחיעם, שמרת, ועוד). את ניהול הנוי בגעתון התחלתי בתקופה בה עבר הקיבוץ שינוי באורחות החיים והפרטת ענפי הקהילה. תקופה שדרשה ממני התאמה והסדרה מחודשת של פעילות הנוי, ניתוח והגדרת היקף האחריות של הענף וקביעת נהלים מחודשת בכל הנוגע לעבודת הענף בנושאים כגון אחזקת השטחים הפתוחים, מתן שירותים לחברים, אופן ההתנהלות מול הנהלת החשבונות וכדומה. באותם הימים לא עמד לרשותי מידע מסודר על היקף השטחים שהוא מרכיב חשוב ועיקרי בתהליך ההסדרה של הענף חסר מיפוי מפורט של השטחים שבאחריות הענף, כולל חלוקתם והגדרת רמות האחזקה הנדרשות בכל אזור לצורך טיפול ואחזקה מסודרת ומיטבית של הגנים. מיפוי זה תרם רבות להבנת מאפייני השטחים ואיפשר לקיים דיון חברתי, מקצועי וכמותי בנושאים שכללו, בין השאר, החלטות הנוגעות להגדרת השטחים, לאחריות שמוטלת על ענף הנוי ולהתאמת המשאבים הדרושים כגון מים, עובדים ונגזרת התקציב הדרוש. להבנת, גם קיבוץ יגור נמצא בימים אלו בתקופה משמעותית של תכנון, בחינה מחודשת והתאמת מרכיבים שונים הקשורים לקהילה, ולמקום למקום ולהחלטות שהתקבלו בקיבוץ. ענף הנוי והשטחים הפתוחים והמגוננים - מהווים נדבך חשוב המשפיע רבות על איכות החיים ועל רווחת החברים וההחלטות שיתקבלו בנושאים אלו עשויות להשפיע רבות על אופי התנהלות הענף ועל חזות הקיבוץ בפרט. אשמח לקחת איתכם חלק בתהליך משמעותי זה ולתרום מניסיוני לשימור ושיפור המראה והנוף של הקיבוץ.

בפגישת ההנהלה האחרונה, כחלק מהנושאים אשר קשורים לענף הנוי הוצגה תוכנית סימון והגדרת שטחי הגינון הציבורי ביגור, כפי שמתוחזק כיום ע"י הענף. תוכנית שהכנתי בחודשיים האחרונים ביחד עם גלי ותשמש כבסיס מידע כמותי/מקצועי לדיונים ולהחלטות ההנהלה, ובסיס מקצועי לבניית תוכנית עבודה לענף הנוי. תוכנית זו תשמש כלי מקצועי לטיפול בשטחים הפרטיים (פרצלציה) והציבוריים ותבחן את הדרכים הטובות ביותר לשימור הנוף בקיבוץ בעידן המתחדש.

באופן כללי, לפי ממצאי התוכנית, ענף הנוי מטפל, נכון להיום, בקרוב ל-450 דונם של גינון ושטחים פתוחים ירוקים. מהם כ-90 דונמים של מדשאות, 60 דונם גנים ברמת אחזקה גבוהה, וכ-300 דונם של גנים ברמת אחזקה בינונית ונמוכה.

משולחנה של רחלי

(מנהלת הקהילה רחלי ברנדשפט)

חיילים וצעירים, בעיקר בהיבט של דיור. יהיה עלינו לקיים דיון לגבי הפתרונות. חלק מהפתרונות קשור להמשך קיומם של פרויקטים יגוריים כגון "בית ראשון במולדת", "חיילים בודדים" ו"האולפן", המאכלסים בניינים שיכולים לשמש למגורי בנים, וישנם פתרונות נוספים. יש לקיים דיון ציבורי, לקבל החלטות וליישמן.

אסיים בשני עניינים:

שיוך הדירות והאסיפה האחרונה שהתקיימה בנושא הזיקה.

האסיפה הייתה סוערת ביותר. אני מוצאת לנכון לציין עניין אחד.

יגור אישרה בקלפי את מתווה שיוך הדירות עם אבני דרך לתהליך השיוך.

חלק מהדוברים באסיפה התעלמו מהחלטת הציבור והקלפי על המתווה ומרכיביו. הם גם התעלמו מהמלצות צוות שיוך הדירות, שנבחר ואושר גם הוא ע"י האסיפה, ואף גדל, לאחרונה, בחברים נוספים.

הצוות יושב על המדוכה, דן, חושב ולוקח בחשבון את דברי החברים ואת רוח הדברים בדיוני הקהילה. מאז ספטמבר נערכו מפגשי הסבר ודברים שעלו בצוות ומחוצה לו, ששודרו בלופ בערוץ 900.

בנוסף, פורסמו "מילון מושגים" והסברים, וניתנה האפשרות וההזמנה לחברים לבוא לשיחות אישיות ולהשמיע הערות.

הזמנה זאת אכן הביאה בחלק מהמקרים לתיקונים במסמך.

התהליך מורכב. לפנינו דיונים רבים מאוד. ההחלטות יתקבלו רק ברוב קולות.

חשוב לחזור למתווה ולראות שהנושא שאני מעלה מופיע שם ונכלל באחת מאבני הדרך. אבני הדרך בנויות אחת על השנייה ויש ללכת בשביל בסבלנות ובאמון שצועדים בדרך שהתקבלה.

אסיים באירוע מרגש, הקשור למשימות שכבת בר המצווה. הילדים אפו עוגות וחילקו לבתי אב יחידים כחלק ממשימות בר המצווה.

משימה יפה שמרחיבה את הלב. כן ירבו.

שלום וברכה לבית יגור,

עוד לא סיימנו להתרגש מחג המאה ולפנינו מערכת בחירות נוספת, הממחישה בצורה בוטה את המצב העגום שהמדינה והחברה הישראלית נמצאות בו. בתקווה שלא תהיה מערכת נוספת, ושהשפיות, היושרה והראייה של טובת האזרחים ולא הפוליטיקאים תחזור להיות הנכונה והיחידה.

שוטף

נוי - בפרוטוקול המצורף מוצגת העבודה של יועץ הנוי, הדר רוזין בענף זה.

הצוות עסוק בימים אלו במרוץ לפני בוא הגשם, בגיזום עצים מסיבי, בעיקר עצים המסכנים את הציבור. במקביל, נעשות עבודות האחזקה השוטפות לצד פיתוח שטחים. יש לזכור שהצוות קטן מול שטח נוי גדול מאוד. מאחלת שנוכל לעמוד ביעדים שהצבנו השגה.

תקציב 2023 - בעקבות סיכום הביצוע של תקציב 2022 מכינים את שנת התקציב הבאה. נעשות פעולות מיון, סיווג ועריכה מחדש של תקציבי הענפים, על מנת לשכלל את יכולות הפיקוח, הבקרה וההתנהלות.

המטרה - התייעלות, חיסכון, והתנהלות נכונה יותר. בעזרת המשד הכלכלי אנו בוחנים ענף ענף ופעילותו. לאחר הצגת תקציב 2023 להנהלות, יובא התקציב לדיון ציבורי.

דיור חיילים, במב"חים וצעירים אחרי צבא - חסרים מעל 30 חדרים לחיילים ולבנים ולבנות אחרי צבא. אין אפשרות להיענות לבקשות של חבריה החוזרים מחו"ל או הולכים ללמוד.

מחוזרים שלמים גרים בבית ההורים. כל זאת, כי אין חדרים או דירות קטנות! כל החדרים והדירות מאוישים.

חלק מהבנים והבנות, הנמצאים באמצע תהליך הקליטה, מתגוררים בחוץ ולא יכולים לחזור, כי אין דיור עבורם.

אנו מודעים לתרעומת גדולה מאוד בקרב הצעירים והוריהם בעקבות המצב.

ברור לי שיש לקיים דיון עקרוני, ערכי, מהותי בקהילה לגבי השאלה מהי המדיניות שקיבוץ יגור ינקוט לגבי

1. מועמדים לחברות

אודי קינן מציג את המועמדים.
(ראה פירוט בנפרד)

2. יצירת קשר בין בית אב למגרש שיוך

מוזמן: **עו"ד אריאל לוינגר ממשדד שלמה כהן - יועץ לצוות השיוך.**

עופר אדר: הצגנו את הסדר הזיקה שלוש פעמים בשיחות עם החברים. תיקנו אותנו בהתאם להערות שעלו בשיחות. חוזר על עיקרי הדברים מהאסיפות הקודמות.

ספי בארי: האם יש לנו מספיק מגרשים לכל בתי האב ביגור?

עו"ד אריאל לוינגר: אנחנו בעיצומו של תהליך תכנוני לבדוק כמה יחידות דיור אפשר לתכנן בתוך המגרשים הקיימים. שוהם, אדריכל השיוך, בודק כרגע את פוטנציאל הדירות ביגור על פי התב"ע.

שלמה מורן: מה לוח הזמנים לסיום שיוך המגרשים?

אריאל לוינגר: אנחנו לא יכולים להגיד. ההליך התכנוני של סימון המגרשים לבתי אב דורש בדיקה יסודית של המצב כרגע מבחינת מבנים ביגור ותב"ע. יתכן שיידרשו התאמות משפטיות או הנדסיות למיקסום פוטנציאל הבנייה, כל זה לוקח הרבה זמן. לכן אנחנו רוצים להתחיל מהדירות ובתי האב שאפשר לסמן כבר עכשיו. לגבי השאר, נדע רק כשיהיה לנו את הפיתרון התכנוני. כל עיכוב של התהליך, לצורך בירור או השגת נתונים נוספים, גורר עיכובים ובסוף "תוקע" וכולם את התהליך. הזמן לרעתנו, רמ"י הולכת ומקשיחה את התנאים לקיבוצים, ומחירי הקרקע עולים כל הזמן.

שלמה מורן: האם אפשר לשכן משפחות חדשות בדירות זמניות.

אריאל לוינגר: טכנית הכול נתון להחלטות יגור. אבל כל קליטה נוספת מגדילה את גרעון הדירות המעכב את השיוך ליגור כולה. פיתרון הוא לא בהכרח מגרש, יש עוד פתרונות. בכל מקרה, משמעות מהלך השיוך היא עצירת הקליטה עד להסדרת השיוך. לאחר שהוא יוסדר אפשר יהיה להמשיך לקלוט על פי ההסדרים שייקבעו לכך.

אבישי שורש: האם התב"ע מגבילה את מספר המגרשים?

עופר אדר: על פי תמ"א 35 ליגור - 700 יחידות דיור. כרגע חיים ביגור 620 בתי אב, כך שלצרכי השיוך אין לנו מגבלה.

אבישי שורש: יגור משקיעה 750 אלף ש"ח בכל יחידת דיור בשכונות הבלוקונים והבריכה. בחישוב הכי נמוך דרושות 130 דירות נוספות ליגור, כדי להסדיר את השיוך. מדובר במאה מיליון ש"ח שיגור צריכה לשלם. זה בכלל אפשרי?

גבי קרדוש: האם יש מצב בקיבוצים אחרים, שמשפחות יורשים של חברים שנפטרו מקבלות זכויות לפני השיוך הפורמאלי.

אריאל לוינגר: כן. זה יוצר בעיות מול רמ"י, אבל אפשרי על פי החלטת כל קיבוץ.

שלמה מורן: על פי תקנון החלטות האסיפה ביגור, אם יש הסתייגות מצביעים קודם על השינויים בעד ונגד ואחרי זה על ההצעה הכוללת. ביגור היה נהוג שכל החלטה כבדה, כמו זאת של היום, עוברת ב-2 קריאות: קריאה ראשונה היא דיון פתוח, וקריאה שנייה כבר מתכנסים להצעות בשינויים והסתייגויות, שאם הן לא נפתרות מגיעות לקלפי. הייתי רוצה שזה יהיה מתווה הדיון על הזיקה, אם לא, אעלה את השגותיי כהצעה לסדר.

ספי בארי: ישנה הצעה ואפשר להעלות השגות והסתייגויות.

שני דניסקי: אני מדברת כאדם פרטי. אני לא מבינה, אם אחרי ההצעה נוכל להתקדם בבחירת דירות. אין לי מספיק נתונים, כדי להחליט אם אני רוצה שדירת המעבר שלי תהיה דירת הקבע. הייתי רוצה שיתייחסו אלי כאל קונה, ושתהיה לי אפשרות בחירה מתוך מאגר. למה מצביעים על הזיקה עכשיו ולא מחכים עד שייכנסו אנשים לשכונת הבריכה ותהיה תמונה מדוייקת יותר? גם לא ברורה לי המשמעות הכלכלית של הזיקה, כמה יעלה לי בעתיד אם ארצה לשנות את החלטתי.

ספי בארי: הזיקה היא לא שיוך. תוך שנה שנתיים נדע סופית מי בבלוקנים ומי בבריכה ואז חברים יוכלו להחליט מחדש, אם הם רוצים להישאר בדירתם או לבחור דרך אחרת.

אריאל לוינגר: יצירת הזיקה מעניקה לחברים את הזכות העקרונית, אבל לא הממשית, לשייך את דירתם הנוכחית. אין לזה שום משמעות כלכלית, כי לא דיווחנו לרשות המיסים ולא יצרנו קשר משפטי. אם יגור תחליט החלטות שמהן ינבעו קשר ומשמעות כלכלית כך יהיה. כרגע אין קשר כזה.

שלמה מורן: מבקש להוסיף:

לסעיף 2.2 להבהיר שחבר יוכל לחזור בו מההסכמה על הזיקה לדירה בה הוא גר.

לסעיף 2.7 לתקנות של "הפתרונות" העתידיים למצוקת

השיכון יאושרו באסיפה.

מבקש להוסיף סעיף המתנה את השיוך במנגנון איזונים על בסיס ערך דירה ממוצעת ביגור. החיסרון של החלטת הזיקה הוא הנצחת אי הוודאות ביחס לשאלת ביצוע האיזונים בין החברים בעלי הדירות היקרות והזולות. הצעירים שבמצוקת דיור והוותיקים שגרים בדירות גרועות, זקוקים למנגנון איזונים שיעשה את המהלך משתלם וכדאי.

אודי קינן: לא נכריח אף אחד לקחת בית שהוא לא רוצה, גם אם הסכים בשלב מסויים, תמיד יוכל לחזור בו. לגבי האיזונים, באסיפה בה נבחר הפרוייקטור אושר גם המתווה. נושא האיזונים מאוד מורכב וכולל פרמטרים רבים, לכן המתווה קבע אותו להמשך. סעיף האיזונים ששלמה מציע יותר גדול ורחב מהצעת הזיקה עצמה. אי אפשר להיכנס לזה עכשיו. צריך להתחיל בתהליך כדי שלא ניתקע לתהליך אין סופי.

אהוד ס"ט: תומך באופן עקרוני בחזרה ל"נוהל שתי קריאות", שהיה מקובל אצלנו בהצלחה בעבר. רשימה בעניין תפורסם בגיליון הבא.

גבי קרדוש: אני תומך באופן כללי במושג זיקה, אך הוא לא ברור ומוגדר מספיק, ואינני מבין את הדחיפות והלחץ של הדיון היום באסיפה. מדוע אסיפה נוספת בנדון תעכב את כל מהלך השיוך ביגור, כאשר המהלכים להשלמת השיוך בתנועה הקיבוצית נמשכים בין עשר לעשרים שנה? נמצא עימי כאן לפניכם מסמך חשוב לדוגמא - "השיוך החוזי" של קיבוץ נען מלפני כשנתיים, שהוא הסכם פנימי בין הקיבוץ לחבריו ומתייחס ברצינות רבה ובהרחבה לנושא הזיקה והשיוך ומשמעויות שונות.

בנען החליטו על עקרונות לשיוך דירות כבר ב-2009 (לפני כ-13 שנה) "השיוך החוזי" בנען הוא אבן דרך לקראת "השיוך הקנייני" עליו החלטנו. מטרתו לראות את החברים כבעלי זכויות שיוך בדירתם. יצירת "זיקה" בין מי שמתגורר בדירה לשיוך לקיבוץ. "השיוך החוזי" יאזן בין צרכי הקיבוץ לבין החברים בו וזכויות החברים, וישמור גם על זכויותיהם של אלו שהיו חברים וזכאים לשיוך והלכו או ילכו חס וחלילה לעולמם.

התנייה ודחייה של כל זכות שהיא של החברים הזכאים לשיוך ולהורשה, זכויות משמעותיות בדירת הקבע, עד גמר והשלמת כל התהליך הארוך והמייגע של השיוך אל מול המינהל, שיכול לקחת שנים רבות, והעברת הדירות ופירותיהם לקיבוץ בלבד, נראית כאינה סבירה ופוגעת בזכויות חברים ומשפחות רבות ביגור. לכן יש להמשיך בדיון

שקול ופתוח בנדון באסיפה בהמשך. לא לרוץ להחלטה כה דחופה (ובקריאה/אסיפה ראשונה בנדון), שגם השלכותיה ומשמעותה לא ברורות מספיק לכלל הציבור, וכל זאת כבר בקלפי בשבוע הקרוב.

אריאלה וולק: אין לנו זמן לדיון כל כך מסורבל ואיטי כמו שמתקיים כאן. צריך להזדרז ולקבל החלטות, במקרה זה לאשר את הזיקה, ולא למשוך את זה כמו שמשכנו את תהליך השינוי.

דב ישורון: לא צריך קריאה שנייה. זאת זילות של האסיפה. היו מספיק הצגות, שיחות ודיונים, פתוחים ואינטרנטיים, הדברים נאמרו.

שלמה מורן: גם אם נחליט על הזיקה ייקח שנה לפחות לבצע אותה. קריאה שנייה "תעכב" ב-3-4 שבועות ולכן ההתנגדות לה אינה מוצדקת. ההצעות שלי לא יאטו ולא יתקעו את השיוך. אם אין פורום ובמה להעלות הסתייגויות, כל התהליך מיותר. מבקש להביא את ההצעות שלי לקלפי.

ספי בארי: הדברים של שלמה בנושא האיזונים לא על סדר היום. ההצעות האחרות שלו מקובלות על הצוות ויתכנסו לנוסח המוצע.

עו"ד גיורא מיכאלי: שלמה פנה אלינו להוסיף להצעת הזיקה שהוגשה לאסיפה הערב את מנגנון ההתניה של האיזונים. משפטית אפשר לדון רק בסדר היום שפורסם לציבור מראש. אפשר תמיד לבקש מהמזכירות לקיים דיון בנושא האיזונים, והיא תהיה חייבת לעשות זאת, אם נאספו חתימות של עשרה אחוז מהחברים.

שלמה מורן: זאת בדיוק הסיבה למה צריך שתי קריאות. חבר צריך שתהיה לו אפשרות לבוא לאסיפה ולגבש את הצעתו לאסיפה השנייה. האסיפה לא צריכה להיות חותמת גומי לצוות.

מציע הצעה סדר, שהדיון יתקיים בשתי קריאות, הראשונה, דיון פתוח, היתה היום, השנייה תאפשר להביא לחברים הצעות והסתייגויות על פי נוהל יגור ממאי 2019.

ספי בארי: "שתי קריאות" מתייחס לנושאים בסדר היום. בכל מקרה לא נחבר את האיזונים לזיקה. המתווה קובע שקודם נדון בסימון הדירות לחברים ורק אחרי זה נדון באיזונים.

הוחלט: לדחות את ההצעה לסדר של שלמה מורן.

בסקירת ענפים לסוכות נפלה טעות בנוגע למטבחי קיבוץ יגור. השנה שעברה הסתיימה בפלוס של 100 אלף ש"ח ולא כפי שנמסר. ועמכם הסליחה.

לקראת ההצבעה הקרובה על הזיקה

עופר אדר פרוייקטור השיוך

הזיקה יוצר את הקשר בין החבר לדירת השיוך.
 כלל המשפחות הגרות היום בדירות קבע ולאחר מכן חלק מאלו הגרות בדירות מעבר - יקבלו כבר עכשיו התחייבות מהקיבוץ שהדירות שלהן הן הדירות שישויכו להן. דבר שיבטיח להן את הדירה גם כדירה להורשה. במקביל, עובד צוות התכנון על מציאת פתרונות לשאר המשפחות.

בגיליון זה מתפרסם תמלול שיחת ההסבר הראשונה, שיחה זו ממצה את עיקרי הדברים, כפי שעלו גם בשיחות האחרות. יחד עם זאת, אנחנו מפרסמים באתר של הקיבוץ וביימקומי שתי מצגות: הראשונה כבר פורסמה והיא מציגה את **הסדר הזיקה** וכוללת גם את השינויים שהכנסנו בהסדר זה. המצגת השנייה מציגה את ההחלטות שאנחנו צריכים לקבל בפרק סימון הדירות ואת שני הפרקים הבאים בתהליך. חשוב לנו שהחברות והחברים יידעו כבר היום מה הם השלבים הבאים.

לסיכום, התהליך הוא תהליך מורכב מאוד, כאשר כל שלב יתקבל בהתאמה ליגור ולהסכמה של כלל החברים כנהוג. לכן, אין זה נכון לבקש את ההחלטות מראש לכלל נושאי השיוך.

החגים הסתיימו ואנחנו מגיעים לדיון באסיפה על הסדר הזיקה. בחודשיים האחרונים הצגנו את ההסדר בשלוש אסיפות הסברה, נפגשנו באופן אישי עם חברים והכנסנו מספר תיקונים להסדר על סמך הערות החברים.

חשוב לי להדגיש מספר דברים:

ההסדר הוא ראשון בסדרה של הסדרים, שבסוף הדרך יתכנסו להסדר השיוך. תהליך גיבוש ההסדרים בנוי על היגיון, המאפשר לחברים ללמוד כל נושא לאט, יחסית, ולצוות השיוך לראות כיצד כל החלטה והסדר משפיעים על החברים, הקיבוץ והתקדמות התהליך. דבר נוסף הוא הרצון לבנות את ההסדרים מהיסוד כלפי מעלה. החלק היסודי בשיוך דירות בכל קיבוץ הוא **סימון דירת השיוך לכל משפחה**.

חברי יגור הציבו מספר מטרות לשיוך, השתיים העיקריות הן מתן דירות לחברים הוותיקים, על מנת שיוכלו להוריש אותן ומתן אפשרות לחברים הצעירים לשיוך דירת קבע.

סימון הדירה הוא חלק משמעותי במטרות אלו, הסדר

יצירת קשר בין בית אב למגרש לשיוך ("זיקה")

הצעת החלטה לאסיפה

1. מבוא

- 1.1 קיבוץ יגור (להלן: "**הקיבוץ**") קיבל החלטה בדבר ביצוע עסקה לרכישת מגרשי המגורים בקיבוץ בהתאם למתווה סימון ד', סעיף 8.4 בקובץ החלטות מועצת מקרקעי ישראל) (להלן: "השיוך הישיר").
- 1.2 כמו כן במסגרת ההחלטה בדבר עקרונות השינוי באורחות החיים (להלן: "**חוברת השינוי**"), נקבע היום הקובע לצורך הגדרת קבוצת החברים הזכאים לשיוך דירות מכוח החלטת הקיבוץ הוא יום 1.5.2014 (להלן: "**המועד המקבע**").
- 1.3 כפי שנקבע במסגרת מתווה שיוך הדירות, קיים צורך להגדיר בצורה ברורה את הקשר שבין כל בית אב של חברים הזכאים לשיוך לבין המגרש והדירה שעתידיים להיות משוייכים לו בדרך של קביעת מועד בו תתגבש זכותו של החבר לסמן את הדירה המיועדת לו לשיוך (להלן: "**יצירת מועד הזיקה**").
- 1.4 מטרתה של החלטה זו היא לקבוע את מועד יצירת הזיקה וכללים ראשוניים ביחס לסימון מגרשים לשיוך לבתי אב הזכאים לשיוך, בהתאם לקבוע בחוברת השינוי, בשים לב לצורך למפות את מצאי המגרשים המבונים העומדים לרשות הקיבוץ למימוש זכאות החברים לשיוך דירות.
- 1.5 במקביל יקדם הקיבוץ תהליך תכנוני של חלוקת שטח המגורים למגרשי מגורים בהתאם להוראות הדין.

2. גוף ההחלטה

- 2.1 ככל שלא תהיה מניעה תכנונית לשיוך המגרש בו מצוי בית הקבע של החבר, מועד יצירת הזיקה בין בית האב למגרש יהיה במועד קבלת החלטה זו, בשאיפה על פי מצב המגורים הנוכחי של החברים.
- 2.2 חבר יהיה רשאי לוותר על זכאותו לסימון דירת הקבע, ובמקרה כזה יהיה רשאי הקיבוץ להעמיד את הדירה לצורך סימונה

לכית אב אחר, בהתאם להוראות שייקבעו במסגרת ההחלטה מפורטת, כאמור בסעיף 2.5 לרבות לוחות הזמנים לצורך פינוי ומעבר הדירה.

2.3 יובהר כי הזכאות לסימון לבית האב תיבחן על פי מצבו המשפחתי של בית האב במועד המקבע.

2.4 בית אב המתגורר בדירת מעבר כהגדרתה ביגור יהא רשאי (אך לא חייב) לפנות לקיבוץ בבקשה ליישם החלטת זיקה זו לגבי הדירה בה הוא מתגורר ביום אישורה של החלטה זו, בכפוף לכך שלא תהא מניעה תכנונית לשינוי הדירה לבית האב.

2.5 הקיבוץ יגבש פתרונות תכנוניים, אשר ינסו להגדיל את מצאי המגורים הניתן לשינוי, וכך בכך יקדם החלטה בה ייקבעו סדרי העדיפויות והכללים שיחולו ביחס לסימון המגרשים לחברים המתגוררים בדירות **שאינן ניתנות לשינוי** (עקב מניעה תכנונית/החלטות רמ"י) כאמור לעיל.

2.6 לאחר מועד יצירת הזיקה וסימון הדירה כמיועדת לשינוי לבית האב (בכל מקרה בו תתפנה דירתו של בית אב בתקופה שעד להשלמת תהליך שינוי הדירות, עקב פטירה או מעבר לבית סיעודי, יהיה רשאי הקיבוץ או מי מטעמו לעשות שימוש **זמני** (בלבד) בדירה בהתאם לשיקול דעתו הבלעדי, עד להשלמת תהליך שינוי הדירות ו/או העברת החזקה בדירות לידי היורשים/חברים.

2.7 כאמור לעיל, מכיוון ותהליך השינוי מחייב יצירת זיקה בין כל בית אב למגרש שיוקצה לו לעת שינוי, חובת הסדרת הדיור בדירה הניתנת לשינוי תחול גם על נקלטים לחברות בקיבוץ. עד למציאת פתרונות שיאפשרו את הסדרת הדיור של הנקלטים בדירות אשר יסומנו להם כדירות לשינוי, לא יוקצו דירות, המוגדרות כדירות למגורים זמניים, למגורי נקלטים. הקיבוץ יפעל להקמת צוות שיגבש הסדרי קליטה, שיעלו בקנה אחד עם הליך השינוי. יובהר כי הנקלטים יידרשו לעמוד בכל התנאים שייקבעו בהסדרי השינוי של הקיבוץ באותה העת כתנאי לקליטתם.

2.8 צוות שינוי דירות יקבע את הכללים ויפעל ליישום הוראות החלטה זו.

2.9 אין בהחלטה זו כשלעצמה להקנות כל זכות לחבר הקיבוץ ו/או לכל גורם אחר, למעט הזכות העקרונית ליצירת זיקה בהתאם להחלטה זו, ומימוש הזכות יתבצע אך ורק בהתאם להחלטות הקיבוץ, לרבות הדרישות שייקבעו במסגרת החלטות אלו.

2.10 חבר שעזב או יעזוב את הקיבוץ, שלא בדרך של פטירה, לפני מועד השלמת תהליך שינוי הדירות יהיה זכאי לכל הזכויות המגיעות לחבר העוזב את הקיבוץ על פי דין אולם לא יהיה זכאי לזכויות בקשר עם רישום הדירה על שמו.

יצירת קשר בין בית אב למגרש לשינוי ("זיקה") תמלול של הדיון הפתוח לקראת ההצבעה (7.9.2022)

שינוי הדירות. מבחינה מעשית, מאז ועד סוף 2021 הקיבוץ לא קידם מהלכים ליישום ההחלטה. הצעד הראשון היה ב-24.10.2021, כשהוחלט ברוב של 75% להיכנס לתהליך השינוי. ב-15.4.2022 הוחלט על החלופה הקניינית לשינוי (לעומת חלופת האגודה), ב-10.6.2022 אושר מתווה השינוי והפרוייקטור. כפי שהוצג במתווה, אנחנו מפרקים את ההחלטה הגדולה לצעדים מעשיים למימוש שינוי הדירות. התהליך הוא מסע מאוד ארוך של קבלת החלטות שיביטחו את מימוש שינוי הדירות. במתווה שהתקבל ב-10.6.2022 נאמר שהשלב הראשון של התהליך הוא סימון דירה לכל משפחה.

רקע להצעת ההחלטה

מטרת שינוי הדירות היא העברת הדירה מהקיבוץ למשפחה, כדי לחזק את הביטחון של המשפחה.

הערת העורך: הדברים נאמרו במפגש חברים בהנחיית רחלי ברנדשפט ועופר אדר ובהשתתפות אודי קינן. במפגש הוצגה הצעת ההחלטה ליצירת קשר בין בית אב למגרש לשינוי ("זיקה") והוצגה מצגת, שמטרתה לפשט את הטקסט המשפטי של הצעת ההחלטה.

עופר אדר: לפני שלושה חודשים אושרה ביגור תוכנית עבודה לשינוי. על בסיסה אנו מביאים לדיון את נושא יצירת הזיקה בין המשפחות לדירות הקבע ("דירת השינוי"). מדובר רק בצעד ראשון במהלך שלם של שינוי מגרשים, שבסופו יסומנו דירות לכל בתי האב הזכאים לשינוי ונוכל להתקדם לשינוי מול מנהל מקרקעי ישראל.

איפה אנחנו נמצאים בתהליך השינוי? ב-1.5.2014 הוחלט על השינוי, כחלק מהחלטה זו נקבע גם שזהו היום הקובע לצורך

לצורך כך, צריך לייצר קשר ברור ולא הפיך בין כל משפחה לדירה שנושית לה בהמשך הדרך. או במילים פשוטות: לחבר בין כל משפחה לדירה הספציפית שתשויך לה בסוף התהליך. הקשר הזה נקרא "יצירת זיקה בין בית אב למגרש" וזהו הנושא בו אנחנו עוסקים בשלב זה של התהליך.

האתגר המרכזי

על מנת לבצע שיוך דירות לכל אחת ממשפחות החברים צריכה להיות מסומנת דירה/מגרש לשיוך. לא יכול להיות מצב בו במועד שיוך הדירות תהיה משפחה ללא דירה מסומנת לשיוך. במילים אחרות, הקיבוץ לא יוכל לבצע שיוך, אם יהיו משפחות חברים ללא דירה מסומנת!

נכון להיום יש ביגור כ-620 משפחות זכאיות לשיוך, ולהערכתנו יש כ-490 דירות שניתן היום לשיוך! 130 דירות חסרות, 230 משפחות ללא דירה מסומנת.

את פער הדירות החסרות ניתן לצמצם על ידי הגדלת מצאי הדירות/מגרשים לשיוך (עבודה תכנונית) ועל ידי השתיית הגידול במספר המשפחות הזכאיות לשיוך.

כדי לממש את מהלך סימון הדירות לכל המשפחות הזכאיות אנחנו מציעים להתקדם במספר שלבים:

השלב הראשון עליו אנחנו רוצים להחליט עכשיו - יצירת קשר בין המשפחה לדירתה העתידית, בהתאם לאפשרויות הקיימות היום

מה המטרה של הצעת ההחלטה הנוכחית?

לקבוע כללים ראשוניים ביחס לסימון המגרשים ואת מועד יצירת הזיקה (מתי תסומן דירה לכל משפחה).

מה יקרה לאחר אישור ההחלטה?

לאחר אישורה באסיפה ובקלפי, צוות שיוך הדירות יתחיל בסימון הדירות לחברים הגרים בדירות הקבע (דירה לשיוך), לאחר מכן נפנה למשפחות הגרות בדירות מעבר, ונבדוק איתן האם הן רוצות לסמן את דירתן כדירה לשיוך, והאם ניתן ליישם רצון זה תכנונית. במקביל, נקבע (באסיפה) את הכללים לסדר בחירת הדירות שנתרו, כך שנאפשר גם למשפחות, שעדיין אין להן פיתרון, לסמן דירה לשיוך בהמשך הדרך.

ביגור התקיימו עד היום שלושה מסלולי קליטה:

מסלול קליטת בנים עד גיל 30, מסלול קליטת בני זוג, מסלול קליטה רגיל לבני קיבוץ מעל גיל 30.

בקיבוץ המשיך דירות החברות מותנית בבעלות על דירה.

כדי לבצע זאת יש לסגור את הפער בין כלל בתי האב המשייכים דירות למצאי הדירות הקיים והעתיד ביגור.

נגזר מכך: מסלול קליטת בני זוג נשאר פתוח.

לשני המסלולים האחרים אנחנו מחפשים פיתרון שיביא בחשבון את הנחת היסוד: משפחה תיקלט לחברות, כאשר ישנם דירה ומגרש מסומנים עבורה לשיוך עתידי.

שאלה: היום זכאיות לדור 620 משפחות, במצב של המשך קליטת משפחות, מה המקסימום שהמינהל יאשר.

תשובה: מדובר בעניין תכנוני. יגור יכולה לבנות עד 700 יחידות. בהמשך הדרך, יגור תצטרך לבקש מהמדינה הגדלה של המספר הזה. היום עובד צוות על תוכנית האב של הקיבוץ, מתוכנית זו ניתן יהיה בהמשך הדרך לבקש את הגדלת מספר יחידות הדור.

שאלה: איך ישויכו דירות בבתי דירות (בתיים משותפים) ביגור?

תשובה: בקיבוצים רבים יש בעיה דומה שנפתרה בדרך של בתיים משותפים. מדובר בסוגיה תכנונית משפטית. בהמשך התהליך נביא לאסיפה הצעת החלטה שתעסוק בנושא זה.

שאלה: מה הנוהל לגבי חברים שירצו לשיוך דירה שאינה זו בה הם מתגוררים?

תשובה: עוד לא קיבלנו החלטות, בעתיד נביא החלטה ביחס ל"סדר סימון הדירות". החלטה זו תטפל גם בנושא זה.

שאלה: למה דרוש נוהל הודעה למשפחות ואישור מציין בכתב? **תשובה:** כדי שיהיה אישור בכתב, שהמשפחה באמת רוצה את הדירה. אנחנו מכירים מצבים, שבהם משפחות לא רצו לשיוך את הדירה בה הם גרים היום.

שאלה: נאמר שהמודדים התחילו בעבודתם, מה מודדים?

תשובה: המודדים מודדים בצורה מדוייקת את כל מה שעל פני השטח: המבנים, העצים, השבילים והגדרות, ושאר דברים במרחב, כדי שבפני המתכנן יהיו כל הנתונים הנדרשים בצורה מדוייקת. בהמשך נמדוד גם את הקירות החוצצים בין דירות.

שאלה: מה המשמעות המעשית לאמירה, שעד שלא יהיו דירות קבע לכולם לא יהיה שיוך?

תשובה: גם אלה שכבר גרים בדירות קבע, לא יוכלו לחתום עם המינהל עד שלכלל המשפחות שזכאיות לשיוך דירות יהיו דירות או לפחות מגרשים לבנות עליהם. התהליך יהיה ארוך ומצפות לנו כמה שנים טובות של עבודה משותפת, הכוללות החלטות רבות לקבל. הצפי האופטימי ביותר לסיום התהליך הוא לחמש שנים מהיום.

קבלת ההחלטה שלפנינו תאפשר את הכנת מכתבי הזיקה לחברים המתגוררים בדירות קבע (דירות שיוך). אבל ההליכה למינהל עם בקשת השיוך תתאפשר, רק שלכולם יהיו דירות או מגרשים.

שאלה: מה מעמדו של מי שקיבל מסמך זיקה לדירה, אבל לא שילם את העלויות הכרוכות בשיוך?

תשובה: בשלב הזה המכתב אומר, שכאשר השיוך ימומש זאת תהיה דירת השיוך של המשפחה. בעת השיוך ומתן הזכויות מהמדינה כל משפחה תצטרך לשלם מספר תשלומים. אנחנו עוד לא יודעים מה יהיו העלויות. ביחד עם זה הניסיון אומר, שהקיבוץ מוצא פתרונות לכלל החברים. אצל משפחות נפטרים, היורשים משלמים.

שאלה: אם בבניין משותף יש דייר אחד שלא מעוניין להיות בהסדר השיוך המשותף של הבניין, מה קורה?

תשובה: כאשר נעסוק בהסדרים העוסקים בבתיים משותפים, נחפש את הפתרונות המתאימים.

שאלה: מה קורה עם איזונים?

תשובה: עד שאין תמונת מצב של כלל הדירות, אי אפשר להתחיל את הדיון, כי אין שום בסיס של שומות וערך לנכסים. תהליך השיוך ביגור נבנה שכבה על גבי שכבה. כאשר נגיע לאיזונים, נדע דברים נוספים שאיננו יודעים היום. זאת דרך עם תחנות רבות, וניצור את הפתרונות תוך כדי תנועה. אי אפשר היום לדעת מה ואיך ההסדרים יתעצבו בסוף הדרך.

שאלה: מה יקרה לאנשים שהשקיעו הרבה כסף בשיוף דירות מעבר, חלקן בבניינים ישנים במצב לא טוב, אם בסוף יוחלט שהבניין מיועד להריסה.

רחלי ברנדשפט: יש קיבוצים שוויתרו על עיסוק באיזונים ויש קיבוצים שלא. בכל מקרה מדובר בהחלטות שחברי יגור יצטרכו לקבל ויחייבו אותם.

ביחס למצוקת הדיור ולמצב הבניינים, נכון שיש משפחות שלא רואות את האור בקצה המנהרה, אבל יש גם מאות משפחות שכבר גרות בדירות הקבע שלהן. אני בטוחה, שכאשר שכונות הבלוקונים והבריכה יאוכלסו, יישארו "דירות המעבר" הישנות. מי שירצה לשייך את הדירה שהוא כבר גר בה, והדבר יתאפשר תכנונית, יקבל את המכתב המאשר את זיקתו לנכס. אנחנו בודקים עכשיו את נושא הבניינים הישנים ונדע בדיוק כמה מהם מיועדים להריסה וכמה לא. כדי להתמודד עם המצוקה, אנו בודקים את האפשרות להקים שכונת קרוונים מול לגין עם עשר יחידות דיור, וגם לפנות בניינים שהיום מושכרים. צריך למצוא פתרונות זמניים עד שאנשים יבנו. אנחנו בתהליך חשיבה על הפיכת חלק מבנייני המעבר לבנייני דירות קבע, ובנייה של בנייני ארבע קומות, גם מטעמי בנייה ברת השגה. אנחנו מנסים לקדם את כל הדברים האלה כמה שיותר מהר. נצטרך לקיים דיון ערכי וקהילתי על בנייני האולפן, דיירי בית ראשון במולדת והחיילים הבודדים. לחיילים שלנו אין דירות! נצטרך לדבר על הכול, כדי להקל על המצוקה ולמצוא פתרונות מהירים, אפילו זמניים! אני רוצה לקוות שכולם ישתפו פעולה. המצוקה גדולה מאוד.

הערה: סעיף 2.6 בו נאמר: "הצוות יקבע את הכללים", מנוגד להחלטות האסיפה בחוברת השינוי, שסמכות ההחלטה על כללי השייך בידי האסיפה בלבד.

תשובה: אני לא רואה את הניגוד שאתה מדבר עליו. האסיפה מאשרת היום את המתווה הכללי והצוות עוסק בביצוע. החשש מעקיפת האסיפה מובן אולי, אבל אינו מוצדק, כל העוסקים במלאכה רגישים מאוד למכלול הרגישויות והעניינים שעל הפרק. אסור לנהל תהליך כזה בצורה לא שקופה ולא הגונה, ולכן אני משתדל לעדכן את החברים מדי גיליון של היומן.

שאלה: שאלת האיזונים עשויה להיות קריטית לגבי הרצון וההסכמה של החברים לחתום על מכתבי הזיקה. למה לא להחליט קודם על האיזונים ואחרי זה לשלוח את מכתבי הזיקה?

תשובה: אין לנו נתונים וידע לקיים את הדיון על האיזונים בשלב הזה. אם יבוא חבר ויגיד, "אני לא חותם עד שאדע מה קורה עם האיזונים", לא נכריח אותו.

הערה: ההצעה לא פותרת את בעיית המשפחות בדירות המעבר ולא את מצוקת הדיור ביגור.

תשובה: הצוות התכנוני מחפש פתרונות דיור נוספים על מנת שנוכל לממש את השייך. בסוף, המסלול של קבלת החלטות של החברים יפגוש את המסלול התכנוני של האדריכלים, כדי להציע פתרון בר השגה לכולם.

שאלה: מה יקרה אם בשנים בין הפטירה של החבר ועד השייך יכניס הקיבוץ לדירה דיירים לשנים ארוכות? יהיה אפשר באמת להוציא אותם לטובת היורשים? למה לא לאפשר ליורשים להחליט מי יגור שם כדי להבטיח את הזכויות בנכס?

תשובה: עד מועד שייך הדירות במינהל, כל הדירות עדיין שייכות לקיבוץ. מכיוון שביגור יש מצוקת דיור כבדה, אנחנו צריכים לתת פתרונות למצוקה זו. יש בהצעה שלנו התחשבות

בכל הצדדים השותפים בשייך הדירות, מצד אחד המבוגרים, שאנחנו מבטיחים להם את סימון הדירה הנוכחית, ומצד שני החברים, שנמצאים במצוקה ויש לפתור אותה. נבטיח את פינוי הדירה באמצעים משפטיים שונים.

יואב שמשי: לשייך היו שתי סיבות: קידום פתרון דיור לצעירים והבטחת זכויות ההורשה של החברים הוותיקים. החלטת הזיקה, תחזק את הזכות הזאת. אני מקווה שגם עניין הבנייה לצעירים יתקדם מהר.

שאלה: האם אפשר יהיה להתייעץ עם איש מקצוע לגבי אפשרויות הרחבת הדירה בעתיד לפני החתימה על מכתב הזיקה, ואולי גם לגבי פתרונות במידה ולא נרצה בדירה הזאת? **תשובה:** זה חלק מעבודת המתכנן, שיבדוק לקראת השייך כיצד ניתן לחלק את הבניין, והאם אפשר למצוא בו את זכויות הבנייה שעליהן נחליט.

שאלה: האם לפני החתימה על מכתב הזיקה, אדע בדיוק מה גודל הנכס ומה אוכל לעשות בו, גודל הגינה, למשל, והדשא? **תשובה:** לא, אנחנו לא רוצים לחכות, אלא להתקדם במקביל ככל הניתן. בשכונות הישנות הגדרת גודל הנכס היא חלק מעבודת המתכנן והיא מסובכת. בשכונות החדשות זה יהיה פשוט יותר.

אודי קינן: השכונות החדשות ביגור כבר מתוכננות לשייך, אבל אין לנו פרמטרים מוחלטים לבניינים ולמגרשים. ייתכן שיהיו שינויים, ולא בטוח שהדשא יישאר בדיוק אותו דבר. תהיה שונות בין המגרשים. לא נוכל להגיע לשיוויון או לצדק מוחלט. בשכונת הבריכה, המגרש המתוכנן הוא 250 מטר. זה המינימום לשייך.

עופר אדר: בעתיד, לאחר בדיקת האדריכל, יתקיים דיון מסודר על הפרמטרים ליחידת דיור משוייכת ביגור, ונחליט הן על הגודל והן על דברים אחרים.

הערה: החברים בשכונות הישנות צריכים להיות מוכנים להיפרד מהגינות ומהדשאים שלהם, במיוחד עם סיפחו לעצמם שטח ציבורי.

אודי קינן: היום אין זיקה בין הדירות ליורשים. חברים נפטרים והדירה חוזרת לקיבוץ. החתימה על מכתב הזיקה תאפשר להפוך את הקשר התיאורטי לקשר אמיתי עם השלמת התהליך. זה חשוב במיוחד למשפחות המבוגרות, ובפרט למשפחות של אדם אחד, הזיקה היא קריטית.

המהלך הזה יקדם את היעד של שייך 620 דירות לכל הזכאים ביגור. אנחנו ערב תוכנית משק 2023, בניו שכונת הבריכה והקרוונים, ואם נחליט על פינוי בניינים מושכרים לטובת דירות מגורים, יעלה לנו כספים רבים, אבל זה תנאי לשייך. המצגת שמה תמרור "עצור" ביחס לקליטה. הנושא מאוד רגיש. כולנו בצוות רוצים לקלוט את הבנים. אם היום נכניס משפחות חדשות של נקלטים לדירות שמתפנות, לא נוכל לאפשר לאדריכל לבצע את עבודתו. נצטרך לקבל החלטות איך בכל זאת קולטים.

זה דיון פתיחה. הדברים יעלו באסיפה ל"קריאה ראשונה". תודה לכל מי שבא.

זיק וזיקה - מדוע חשוב להצביע בעד הצעת ההחלטה לזיקה בשידוך דירות?

יואב שימשי

ותרשם על שמו עם השלמת הליך שידוך הדירות. ולא פחות חשוב: אותה זכות עוברת מהחבר גם ליורשיו. כלומר, החלטת הזיקה מבטיחה לחבר הוותיק שגם לאחר אריכות ימיו - דירת המגורים בה התגורר, היא הדירה שתהיה ליורשיו הזכות לשידוך עם ובכפוף להשלמת הליך שידוך הדירות. עד להשלמת הליך השידוך תהיה ליגור, כמובן, הזכות לעשות שימוש זמני בדירה, על מנת להקל על מצוקת הדיור עד לבנייה החדשה, למגורים זמנים, לנקלטים, לצעירים וכיו"ב - הכול בכפוף להחלטות יגור וצרכיה ועד השלמת הליך השידוך בלבד. לא ניתן להקל בכך ראש - לראשונה יידע כל חבר שייבחר בכך, שאין מדובר עוד בזכות ערטילאית כלשהי, אלא בזכות ספציפית לדירת המגורים בה התגורר ובה השקיע (ממרצו ולעיתים מכספו) שנים ארוכות.

ההחלטה נועדה, בראש ובראשונה, להבטיח זכויות החברים הוותיקים והמבוגרים, שיידעו שהדירה בה הם מתגוררים "שמורה" להם לעת שידוך, ללא קשר לשאלה, מתי יושלם הליך השידוך ובכפוף לכל הקבוע בה.

אבל ההחלטה חשובה גם להליך עצמו ולקיבוץ בכלל - היא מאפשרת קידום סימון המגרשים לכלל החברים וקידום הליכי התכנון במקביל, על מנת לספק את שהבהרנו מראש כתנאי לשידוך הדירות: לכל בית אב מ-620 בתי האב הזכאים חייבת להיות דירה מתאימה לשידוך בסופו של ההליך.

נטען שאחרי ההחלטה לא תהיה עוד קליטת בנים ביגור מאחר וההחלטה קובעת, שעד יצירת מתווה קליטה המתאים לשידוך, הליך שצריך להתקדם במהירות במקביל, לא תהיה קליטת בנים מבלי שיש להם "דירה עתידית לשידוך". כלומר - לא ניתן להמשיך לקלוט ולהגדיל את מספר זכאי השידוך, כאשר יש מחסור בדירות לשידוך לחברים הזכאים כבר היום.

צריך לומר ביושר את האמת, גם אם היא לא תמיד פופולארית: מאז החלטת השינוי יגור לא יכולה להמשיך את מה שעשתה משך שנים ארוכות ולקלוט בנים באופן חופשי לחברות מבלי לתת להם (ולכולנו) פתרון דיור קבע עתידי ברור. כל חבר שנקלט זכאי לשידוך, ולכן אין שום דרך לקלוט מבלי לסמן קודם דירות ומגרשים לחברים הקיימים. קליטת הבנים מאז השינוי, תוך העמקת מצוקת הדיור למשפחות צעירות, יוצרת מאליה מציאות של צפיפות, משפחות עם ילדים שימשיכו לגור בדירות קטנות וישנות ובעיקר - נעשתה ללא שום תוכנית לפתרונות עתידיים בהעדר בנייה מאסיבית בעשור האחרון.

חברי יגור הכריעו לפני כשנה, ברוב גדול מאוד, שהם רוצים שידוך דירות. כעת, הגיע השלב להתחיל ליישם, ולו באופן ראשוני, את שהכריע הציבור. יישום שידוך הדירות, אם הציבור יצביע בעד הצעת הזיקה, יוצא לדרך. הדרך ארוכה וזאת רק תחנה ראשונה בה, אולם לא ניתן להפחית מחשיבות ההחלטה שמבססת הלכה למעשה את זכויות החברים (בעיקר הוותיקים) בדירותיהם, בכפוף לתנאים הקבועים בה.

ברקע, נשמעות (שוב יש לציין) אותן הפחדות על "סוף הקיבוץ", "סוף קליטת הבנים", "בנייה לעשירים בלבד" ואפילו "החברים לא ירוויחו מהעברת הנכסים על שמים". אותן הפחדות הקוראות להתנגד היום להצעת ההחלטה ליישום השידוך - החלטת הזיקה - באות, בעיקר, ממי שהתנגדו לשידוך מלכתחילה. זכותם אז וזכותם היום, כמובן. אלא שהטיעונים נותרו אותם טיעונים בשנה שחלפה מאז ההחלטה על אף שהשמיים, גם הפעם, לא נפלו ועל אף שעשרות קיבוצים סביבנו השלימו שידוך. בתקופה הזאת, רשות מקרקעי ישראל שיחררה "פקק" של שנים ארוכות ומקדמת באופן מהיר ויעיל קיבוצים לשידוך, ואפילו יגור מקדמת בימים אלה במרץ הקמת שכונה גדולה בבריכה, שרק בזכות החלטת השידוך ניתן יהיה לקבל היתרים לבנייתה, אם נפעל במהירות מספיק.

אינני מזלזל, חלילה, בחששות המלווים באופן טבעי הליך שינוי משמעותי כל-כך. הם ליוו, כזכור, גם את הליך שינוי אורחות החיים לפני 5 שנים ויותר, והשמיים לא נפלו. אותו הליך, אגב, בו נקבע יום קובע מותנה לשידוך כבר בשנת 2014 (!) בחוברת העקרונות, וכן התקבלה בו ההחלטה שמשמעותה (בין במישרין ובין במשתמע לאור מימון הבנייה באופן כמעט מלא על ידי החברים) שידוך דירות ביגור.

אבל חששות הן לא תוכנית פעולה. תפקידנו להפיג אותם, להסביר, לנמק, להציע תוכנית פעולה ליישום החלטת השידוך ובעיקר - להציב דיון שמבוסס על עובדות וניסיון של 220 קיבוצים אחרים.

נסביר, אם כן, בכמה מילים, מה עומד להצבעה בקלפי הקרוב. היישום הראשוני, החשוב כל-כך בעיקר לחברים הוותיקים, הוא יצירת הקשר בין החבר לדירת המגורים, בה התגורר כל חייו ובה השקיע שנים ארוכות. יצירת הקשר ("זיקה") נועדה להבטיח לחברים זכות קריטית בהליך שידוך הדירות: אם ייבחר בכך החבר, ובכפוף להשלמת הליך השידוך ומילוי תנאי ההחלטה המפורטת שתובא בתקנון השידוך - דירת המגורים בה הוא גר במועד ההחלטה היא הדירה, שתועבר לבעלותו

קליטה מותאם מבלי לטמון את הראש בחול כי המציאות תהיה שם גם כשהראש ייצא.

לסיכום, הקדישו מעט מזמנכם והצביעו בקלפי. זה חשוב לכם וזה חשוב לילדיכם ולנכדיכם. זה חשוב ליגור שהחלטה תתקבל, כאשר מרבית החברים ישתתפו בהצבעה. לכן, ללא קשר לעמדתכם, הצביעו והשפיעו!

ביחד, נעשה ונצליח!

יש פתרונות טובים לקליטה גם תוך כדי ולאחר הליך השידוך. קיבוצים רבים עושים זאת בהצלחה. פתרונות כאלה יובאו גם לדיון ביגור, אבל לעת הזאת צריך לקבל גם החלטות לא פופולאריות, על מנת לייצב את המצב ולעצור את החרפת משבר הדיור. לא ניתן לקבל זיקה ללא השהיית הקליטה לתקופת ביניים. כדי לאפשר זיקה וסימון מגרשים לחברים הקיימים, חייבים להקפיד מצב לתקופה ולהתקדם במהירות בהליכי התכנון והסימון. לאחר מכן יש לחזור לקלוט בהסדר

התחייבות לאיזונים הוגנים: תנאי לקביעת זיקה בין בתי אב לדירות

שלמה מורן

א. ייקבע ערך של יחידת דיור תקנית, וזאת על פי הערך השמאי הכולל של הדירות שנבנו על ידי יגור עד מועד השינוי ומספר שנות הוותק שנצברו עד מועד השינוי.

ב. הזכאות של בית אב בעל ותק מלא תהיה שווה לערכה של דירת תקן. זכאות בגין ותק חלקי תיקבע בהתאם.

ג. בית אב שערך דירתו קטן מזכאות הוותק שלו יקבל תשלומי איזון בגובה ההפרש.

ד. בית אב שערך דירתו גדול מזכאות הוותק שלו ישלם תשלומי איזון בגובה ההפרש.

ה. סה"כ התקבולים על פי סעיף ג' יהיה שווה לסך כל התשלומים על פי סעיף ד'.

ו. יוקם בהקדם צוות שיעסוק בפרוט העקרונות לעיל ובאופן יישומם (כמוסבר לעיל, פעילותו של צוות זה לא תעכב את תהליך השידוך).

ז. המלצות הצוות יובאו לאישור אסיפת יגור.

הסדר האיזונים יצטרך, מן הסתם, להתייחס לנושאים נוספים שיעלו, למשל:

- אופן התחשבות עם בתי אב שהשקיעו מכספם הפרטי בבניית דירתם;

- השתתפות יגור במימון האיזונים, במידת האפשר,

- אפשרויות לפרישת התשלומים והתקבולים,

ועוד.

התחייבות לאיזונים הוגנים על פי עקרונות אלו תקטין את חוסר הוודאות הכרוך ביצירת זיקה בין בתי אב לדירות, ובכך, כאמור, עשויה לסייע לקידום תהליך השידוך.

אחד מהנימוקים המרכזיים, "אם לא ה", לביצוע שידוך דירות ביגור היה (ועודנו) מתן אפשרות הורשה לחברים ותיקים בגין שנות הוותק שצברו לפני ה"שינוי", כלומר עד ה-1.1.2018. הנדקור הכספי להורשה לכל בית אב אמור להיות הערך הנדל"ני של הדירה שתשוייך לו.

ביגור קיימים פערים גדולים בין ערך דירותיהם של החברים הוותיקים - פערים שעל פי הערכות עכשוויות עלולים להגיע להרבה מאות אלפי שקלים. לכן, ההיגיון וההוגנות אומרים שיש לקיים מנגנון איזונים שיבטיח, עד כמה שאפשר, שזכאות ההורשה של בית אב תיקבע על פי הוותק, ולא על פי ערך הדירה שתשוייך לו. במילים אחרות - בתי אב בעלי דירות שערכן גבוה יחסית לזכויות הוותק שלהם יעבירו כספים לטובת בתי אב שערך דירתם נמוך יחסית לזכויות ותק אלו (פרוט בהמשך).

לפתחנו עומדת ההחלטה על יצירת זיקה בין דירה לבית אב. החלטה זו תקבע באופן סופי לכל בית אב, שיהיה מעוניין בכך, את הדירה שתשוייך לו. **לכן חשוב שהתחייבות לקיום איזונים הוגנים תתקיים לפני שום ההחלטה על יצירת הזיקה.**

[במאמר מוסגר: יודגש שמדובר אך ורק בהתחייבות עקרונית לקיום איזונים הוגנים. חישובי האיזונים עצמם ייעשו במועד מאוחר יותר, לאחר שיאושרו העקרונות ולאחר שתערך שמאות לדירות שישויכו. לכן קבלת החלטה מעין זו לא תעכב את ההתקדמות בתהליך השידוך - וייתכן שאף תקל עליו.]

להלן תאור סכמטי של העקרונות לאיזונים הוגנים:

שייכות או שיוך - עדיין לא מאוחר לשנות כיוון

בוטז אוחנה

פיקדון למינהל (200,000 ש"ח), כשלא ברור מתי ואיך יושלם השיוך, האם מימון תשתיות הבנייה ע"ח יגור או ע"ח החבר, סוג הערבויות שהקיבוץ נותן בתהליך הבנייה, אופק הדיור למי שאין באפשרותם לממן בית חדש (במציאות בה אין יותר מעבר לדירות קבע ביגור), גובה התשלום העתידי על הקרקע, ועוד.

2. ההחלטה על הזיקה בין בית אב לדירה מיטיבה רק עם בעלי דירות הקבע. עבור האחרים, שאינם גרים בדירת קבע או שידם אינה משגת לבניית בית חדש, רק תגבר מצוקת הדיור. משפחות תאלצנה לחכות עד שתסומנה כל הדירות הראויות לשיוך ועד שיקבע תור הבחירה בהן, לפני שתינתן להן הרשות להרחיב את הדירה.

3. לאט לאט יאוכלסו/יסומנו המגרשים המוטבים במחיר 33% והקליטה תתאפשר רק במגרשים במחיר מלא (91%). לשם המחשה, נניח וערך מגרש ביגור יעמוד על כמיליון ש"ח, יצטרכו בנינו לשלם סכום של 910,000 ש"ח לפני מע"מ, מיסוי, היטל השבחה ועלויות פיתוח של המגרש.

4. מכירת נכסים יד שנייה על ידי יורשים - ערך הדירות ביגור יעלה בשל המיקום והקרבה למטרופולין חיפה. המחיר הגבוה יקשה מאוד על קליטת בניי שיוכלו לגור ליד הוריהם.

בפני בנינו, שטרם הספיקו להתקבל לחברות, ניצב אתגר גדול בהרבה. התשלומים אותם יצטרכו לשלם יהיו כפולים ומכופלים ממה שנרשם עד כה. הם יצטרכו לשאת בנטל הכלכלי הבא: תשלום על המגרש (91%), עלויות פיתוח של המגרש, עלויות בנייה של בית חלומותיהם, מיסי קהילה וערבות הדדית, הון אגודה (דמי קליטה) ובמקביל, כמוכר, לגדל משפחה. עלויות השיוך והבינוי לנקלטים הללו סביר שיעמדו על כ-3 מיליון ש"ח. כבר היום, על פי הנתונים שפרסם צוות השיוך, ובהנחה שלא נגדיל את "חלקת המגורים" (החלטה זו תגדיל את התשלומים שיצטרכו חברים ותיקים וחדשים לשלם עבור דירותיהם) יש כ-35 בתי אב, שישלמו 91% מערך המגרש. למי מאיתנו יש סכומים כאלה? ומה עושה משפחה עם מספר בניי, שרוצים להיקלט בקיבוץ ולחיות ליד הוריהם? מי שיש לו ילדים היום בצבא או במסלול בניי צריך להיות מודאג מאוד מפני תחזיות אלה. או להשלים עם העובדה, שבניו יאלצו להקים את ביתם ולגדל את משפחתם בישוב אחר.

מה כן ניתן לעשות?

במהלך הזמן האחרון אני מנסה לחשוב על פיתרון ש"יחזיק

במהלך השבוע לפני הגיגות ה-100 יצא לי להיפגש עם מספר חברים ותיקים ועתירי זכויות ביגור. במהלך השיחה, שכלל העלאת חוויות משמעותיות מעברם הכרוך בעברה של יגור, הגענו גם לסוגיית השיוך וההורשה, איך אפשר שלא... בשיחה עלתה תובנה אחת חשובה ומרכזית, שהיא תמצית דעתי על השיוך:

התמקדות בהסדר פנימי (ולא שיוך מול רמ"י) תאפשר לנו, החברים, להוריש לילדינו את הקיבוץ.

לא סתם דירה או בלוקים ומירוץ מתמיד אחר כסף, אלא את האפשרות לחיות "בבועה" הזאת שנקראת קיבוץ. בועה בעלת יתרונות רבים ביחס לחיים מחוץ לה: ערבות הדדית גבוהה, מערכות חינוך ובריאות חזקות, קהילתיות ברמה גבוהה, מגורים בעלויות שפויים, ערכים משותפים ועוד ועוד.

האפשרות הזו, שקיימת עבורנו אך לא קיימת עבור רוב הציבור הישראלי, היא מתנה שלא תסולא בפז! איכות החיים המופלאה שיש לנו כאן, היא הירושה האמיתית, והמתנה הגדולה ביותר שאנו יכולים לשמור עבור ילדינו. אסור לזרוק מתנות אלו לפח, מבלי לבחון חלופות אחרות לשיוך, ברצינות בכנות ובאומץ.

עלינו להפנים שיש לנו אחריות אישית וחברתית לבחון חלופות ומודלים אחרים להסדרת הדיור, שאינם שיוך.

נכון, לעת עתה רכבת השיוך יצאה לדרך, אך לפני תחנות רבות.

וככל שהדרך מתבהרת, אנו חייבים לשאול את עצמנו, האם היעד אליו אנחנו נוסעים, על משמעויותיו החברתיות והכלכליות, הוא המקום אליו כיוונו. האם זה הגיוני ומקובל עלינו שההון האדיר הזה יצא מאיתנו ומהקהילה שלנו, ללא חזור, עבור קרקע ודירות שכבר נמצאות ברשותנו. הן אדיר שביכולתנו לתת לילדינו בבוא הזמן.

עלינו לדעת שיש עדיין ביכולתנו לעכב את התהליך, ולהחזיר את הגלגל אחורה, לפני שיהיה מאוחר מידי. החל מאישור הזיקה תהיה יגור (אנחנו) מחויבת ליורשים, וזאת לפני שהסדירה את מחויבותיה לבניה ובנותיה.

ככל שתהליכי השיוך ביגור יתקדמו ויושלמו נמצא את עצמנו מתמודדים עם האתגרים הבאים:

1. החברים, בעיקר הצעירים, יצטרכו לקבל החלטות מהותיות, כולן בעלות משמעות כלכלית כבדה ביותר להמשך חייהם, על בסיס מעט מאוד נתונים והרבה מאוד נעלמים. הפקדת

לסיום, את האינטרס של רמ"י והמדינה בכך שהקיבוצים יעברו תהליך של שיוך דירות אני יכול להבין.

את האינטרס שלנו כקיבוץ, כחברה רב-דורית, אני לא יכול להבין ולא יכול לקבל. בסופו של יום, מדובר בנישול הקיבוצים מאדמותיהם וריקונם מהתוכן התרבותי והערכי שלהם. לא מוכרחים לתת לזה יד, יש לנו בחירה.

חשוב שנדע, עוד לא מאוחר לחזור אחורה!

אני חושב שנכון לנו להצביע נגד החלטת הזיקה ולייצר אלטרנטיבה שתתאים לנו.

אני חושב שנדרש מאיתנו כחברים, כהורים, כקהילה, לחשוב גם על יום המחר ועל עתיד ילדינו.

העובדה שבכל הארץ אנשים צעירים משתעבדים למשכנתא ולבית, אינה מחייבת אותנו ללכת בכיוון הזה גם.

כפי שכתבתי בפתיחת דבריי, נכון לנו להוריש לבנינו את הקיבוץ, כשהוא יותר מאשר סתם בלוקים ודירות.

עלינו להוריש את הערכים עליהם אנחנו זכינו לגדול, את ההווי החברתי, ואת הביחד.

להבטיח להם כבר היום עתיד טוב, נינוח, ופחות לחוץ כלכלית. להוריש את האדמה שהורישו אבותינו לנו, את החלום הקיבוצי החי והבועט, את המסורת בת 100 שנה.

כל אלה לא הולכים ברגל, ואינם מובנים מאליהם, ואל לנו לבטל אותם בחסות חלומות השיוך והפיתוי הכלכלי השקרי.

אני מאמין וסבור שחלק מהחברים שהצביעו בעד השיוך, נחשפו יותר ויותר בחודשים שעברו עלינו מאז ההצבעה להשלכות, לקשיים ולחסרונות הגדולים שהוא מביא עימו, מורכבות אותה היה קשה לזהות קודם לכן, ואשר רק תתעצם בעתיד. כעת חלקנו מחפשים דרך חזרה, והיא קיימת.

ניתן וצריך לחשוב מחוץ לקופסא ולמצוא פיתרון אחר, שגם ייתן ערך כספי לחברים וגם ישמור על רב דוריות וקליטת בנינו ביגור. כשם שאבותינו השאירו לנו קיבוץ ובו דירות לגור בהן, חובה עלינו לפחות לחשוב איזה פתרון אנו משאירים לבנינו.

מיים" ויתאים ליגור. אי אפשר כל הזמן להגיד מה לא, צריך לייצר חלופה בת קיימא. כשקם צוות הסדרי קבע לדיוור, עלתה על הפרק אפשרות של הקמת תאגיד דיוור ביגור. תאגידים מסוג זה כבר קיימים במדינות מערביות כגון שוויץ, גרמניה, ארה"ב ועוד, ותפקידם לאזן בין נטל מחיר הדיוור לבין ההכנסה הממוצעת של משפחה במעמד הביניים.

משמעות התאגיד הינה חברות/בעלות של הציבור בנכסי הדיוור, כנגד תשלום שכ"ד, שמחירו נוח ומשתלם ביחס למחירי השוק, ובהתאם לסוג הדירה. התאגיד אחראי כלכלית למתן שירותי תחזוקה של הדירות וכן לבניית חדשות.

פיתרון זה יאפשר לקיבוץ לתת שירותי דיוור ראויים והוגנים, ויאפשר לחברים לשפר את דירותיהם הנוכחיות על חשבון תאגיד הדיוור, בתמיכת הליך הסדרה תכנונית והגדרת שטחי חוץ וכיו"ב. יגור תוכל לתמוך ולהזרים הון לתוך התאגיד, בטח בשנותיו הראשונות, שכן תהיה לו תרומה ישירה לרווחת החברים. בנוסף, תאגיד הדיוור יוכל בעתיד להשיא רווח לבעליו.

נכון, נצטרך לוותר על רעיון ההורשה ולהחליפו ברעיון של קהילה בת קיימא, רב דורית ומתמשכת.

במקום להוריש דירות לבנינו, נוכל להבטיח להם את הזכות לגור פה בקיבוץ, עימנו, בעלות הוגנת ומתקבלת על הדעת.

אמנם נצטרך לשלם היטל דיוור/דמי שימוש בדירה, אך ערכם יהיה נמוך משמעותית ממחירי השוק, מגובה המשכנתא אותה נצטרך לקחת עבור בניית בית חדש/שיפוץ דירה קיימת וכן מהתשלומים לרמ"י. בידי כל משפחה ישאר הון פנוי, שיוכל להיות מנותב לחיסכון.

במודל הזה, האחוריות לחיסכון והורשת הון לילדים תישאר בידי כל משפחה ומשפחה (כמו בכל העולם) ולא תאלץ קהילה שלמה לרדת מנכסיה.

את התשלומים הכבדים לרמ"י ולמדינה נשמור בתוך הבית, ונתעל אותם לרווחת הציבור.

והכי חשוב, ההסדר הפנימי שומר את הכוח להחליט ולקבוע איך יגור תיראה, בידי חבריה ולא בידי רשות מקרקעי ישראל.

תגובת ועד הנהלה לרשימה של בועז אוחנה

תהליך השיוך הוא תהליך ארוך ומורכב.

חברי יגור בחרו ברוב גדול ביותר שהם מעוניינים בשיוך בכלל ובשיוך הישיר מול רמ"י בפרט.

קיבוץ יגור, לאחר השינוי עליו החלטנו, מעמיד היום את החברים בפני שאלות של "פנינו לאן".

חגיגות ה-100 המחישו שחברה קהילתית, עם תרבות וערבות הדדית, יכולה להתקיים גם אחרי השינוי, ואנו מאמינים שגם אחרי השיוך.

כוועד הנהלה אנו פועלים על מנת לקדם את החלטות חברי יגור.

היה ביגור צוות, שניסה במשך זמן לא מבוטל למצוא מודל אלטרנטיבי לשיוך, בו הבתים נשארים בידי הקיבוץ, הקיבוץ מממן את הבנייה וגובה מהחברים שכר דירה. הצוות, שעסק בכך, לא הצליח להציג מודל כזה וכן לשכנע את החברים שזה המודל שנכון עבור יגור.

אנו מניחים שהחברים אמרו, שאם הם כבר משלמים כספים, אז לפחות שהנכס יהיה שלהם.

בתי האב, אשר עבדו חיים שלמים בקיבוץ, בחרו בשיוך, על מנת להשאיר ירושה משמעותית לאחר אריכות חייהם.

אפשר לקבל את זה, אפשר להתנגד, אי אפשר להתווכח עם רצון החברים, כפי שעולה מההצבעה. אנחנו כולנו נמצאים כעת בתחילת תקופה של החלטות, אשר חלקן יהיו מורכבות ואף קשות, כך שהחששות של החברים בהחלט במקומן. זה אך טבעי שבתוך חוסר הוודאות הזו יש השואלים את עצמם "למה היינו צריכים את זה?" למה צריכים את זה? כי בלי זה לא היינו יכולים לבנות 44 יחידות דיור בשנים אחדות ולתכנן 46 דירות נוספות בבריכה. בלי זה מצוקת הדיור היום היתה אף חריפה יותר ממה שהיא כעת. בלי זה לא היתה תקווה למשפחות צעירות שכבר חיות בקיבוץ.

תהליך סימון הדירות, שהחלטת הזיקה היא חלק ממנו, הוא חלק מתחילת "סידור הפאזל" של יצירת קשר בין חבר למגרש לקראת השיוך. סיום תכליתי של פרק הסימון הוא שיאפשר המשך קליטה של 80 נקלטים בשלב זה. ההחלטה על הזיקה תוביל לנקודה בה החברים יכולים לבחור את המגרש העונה על רצונם ויכולתם. חלק מבתי האב יבנו בתים חדשים, חלק יקבלו בתים קיימים עם זכויות בנייה עתידיות בתוך המגרש שישויך אליהם. זכותו של כל אחד לעמדה בעד או נגד השיוך.

אם יש קבוצה שרוצה להוביל החלטה לזנוח את תהליך השיוך, שתוביל מהלך כזה ותידרש לשכנע בכך את חברי יגור. הצבעה נגד הזיקה כפעולה כנגד השיוך איננה נכונה לטעמנו.

היא מהווה "הכנסת מקל בגלגלים" בתהליך אשר אושר בצורה דמוקרטית, יכולה לעכב את התהליך ולגרום לתהליך כולו להיות יותר מסובך.

אנו חושבים שהחלטת הזיקה תקדם את תהליך השיוך ולכן ממליצים להצביע בעדה, על אף העובדה שישנם נושאים שאינם חלק מההצעה ודורשים עיבוד בעתיד.

צריך לזכור שבהינתן שאנו רוצים שיוך, כדאי לעשות תהליך יעיל בשנים אחדות.

מנסיונם של קיבוצים אחרים, אנו רואים כי התארכות תהליך השיוך לשנים רבות גורמת לבעיות רבות עד כדי "סינדול" היכולת להשלים את השיוך גם כתוצאה מההחלטות הפנימיות של הקיבוצים וגם כתוצאה מכך שרמ"י משנה מעת לעת את כללי המשחק ולא בהכרח באופן שמקל עלינו.

ועד ההנהלה יגור

ספר חדש ליונה ספר

בשעה טובה, ראה אור הספר "גם אבא ואבא יכולים", ספר הילדים ה-60 במספר.

גנה נרגשת למחשבה שבקרום תהיה לה אחות קטנה. "את ממצאה, רק אמא ואבא יכולים לעשות תינוקות", אומרת לה חברה בגן.

אבל אבא ודדי אמרו שתהיה לה אחות. עובדה - שלושתם טסים להביא את התינוקת הביתה.

הסיפור נכתב בעקבות רעידת האדמה בקטמנדו לפני כשבע שנים, שם נמצאו באותה עת זוגות רבים שהמתינו ללידת ילדיהם בעזרת פונדקאיות.

בפעולה משולבת ואנושית נרתמו המדינה וצה"ל להוציא את הזוגות והתינוקות הרכים מאיזור הסכנה, וזאת, לאחר שחוקי המדינה עצמה לא איפשרו לזוגות להטי"בים להביא ילדים בישראל ארצם.

הספר יצא לאור בהוצאת הקיבוץ המאוחד - ספריית פועלים.

את האיורים המרגשים והנוגעים בלב אייר גלעד סליקטר, מורה ומרצה בבצלאל, שאייר ספרי ילדים ונוער רבים ופרסם רומנים גרפיים שזכו לשבחי הביקורת בארץ ובעולם.

עית להכיר: יקיר מלול

נשוי לקורל קינן. אב למעיין (בת חודשיים), מנהל ייצור במפעל למטבחים (עסק משפחתי). גדל בעפולה. שירת בצה"ל במחנה פילון. הכרתי את קורל לראשונה בבית קפה של חבר ילדות, ולאחר מספר חודשים נפגשנו בחתונה של טופז (קינן) וסוהר אוהיון. אני וסוהר חברי ילדות. אני וקורל חושבים שהמקום הכי נכון וטוב לנו לגדל את ילדינו הוא בקיבוץ. לכן בחרנו לנו את יגור כבית.

עית להכיר: אסף פוגלמן

אוקראינים ארצה, וקרן ואני אספנו בגדים ומצרכים שיהיו להם. נדהמתי מכמות האנשים מיגור שתרמו. מילאנו מיני-וואן שלם ועדיין אנשים ביקשו שנעשה סבב תרומות נוסף. ועם כל זאת, יש ביגור גם מקום לחיים משפחתיים עצמאיים.

לכן אמרתי לקרן שאסכים בהחלט לגור ביגור. מאז הכרתי חברים רבים ועוד יותר התרשמתי לטובה.

אשמח מאוד לתרום ולהשתתף ביוזמות כמו כשהשתתפנו ביוזמה לחלוקת אוכל לניצולי שואה, או חלוקת חלות לחולי הקורונה.

לאחר יום כיפור האחרון הלכתי לערב החברים בו ארבעה חברים סיפרו על חייהם. זכיתי במבט להיסטוריה הקהילתית ארוכת השנים ולראות את הקהילה הרב-דורית הזו. יש לכם פה משהו באמת מיוחד.

זהו, נתראה בשבילים!

בן 39 נשוי לקרן אוהנה.

אני מנהל מרפאת כאב בחיפה, הממוקמת בש"פ פלוס בלב המפרץ. אני במקור מגבעת אלה. אבא שלי הוא רופא כאב (כן, אנחנו עובדים יחד), ואימי היא עובדת סוציאלית בהכשרתה, ומנהלת את המקהלה של גבעת אלה. למדתי ב"עמק המערבי" ביפעת ובגיל 18 יצאתי לשנת שירות של הנוער העובד והלומד, המשכתי איתם למסלול בני הגרעינים כלוחם חי"ר בגדוד 50 של הנח"ל. לאחר הצבא החלטתי להמשיך בתנועת הבוגרים של הנוער העובד והלומד ולקחתי על עצמי תפקידים רבים. בתחום החינוך: הייתי רכז חינוך במועצה האזורית מנחמיה, רכז קן בתנועת הנוער, מדריך בפוריה עילית ומדריך של חיילים וקצינים בסיוורים עירוניים בנושאים שונים של היסטוריה, חינוך, וציונות.

מלבד זאת ייצגתי בני נוער, אשר נוצלו בעבודה, בבית הדין לעבודה כנציג הסתדרות הנוער העובד והלומד. עזרתי לבני נוער רבים לקבל את זכויותיהם ואף קבעתי תקדים משפטי. בנוסף, ניהלתי את בית הדפוס של הנוער העובד והלומד בתל אביב.

במקביל, למדתי וסיימתי תואר ראשון בחינוך במכללת בית ברל. לאחריו פניתי ב-2017 לתחום ההוראה. הייתי מורה למתמטיקה ב"אורט יגאל אלון" ביקנעם עילית ומורה לאנגלית בתיכון "מגידו" וב"כפר הנוער ימין אורד".

בשל הצרכים הגוברים של המרפאה עברתי לעבודה מלאה במסגרתה. מבחינת תחביבים אני אוהב לטפס בקיר טיפוס, וגם שחמט.

קרן ואני הכרנו לפני שנה וחצי. באחת הפעמים שנסעתי אליה ליגור היא סיפרה שהיא רוצה לגור כאן ושאלה אם זה מתאים לי. אני זוכר שהייתי עושה סיבובים עם הכלבה שלנו יאנג ומסתכל על המקום וחושב, אם אכן מתאים לי לגור כאן. אמנם הווי קיבוצי לא זר לי. גרתי בדגניה, בכנרת וגם בקיבוץ רביד, אבל עדיין יגור היתה שונה ממה שהכרתי עד כה.

יגור מאוד מטופחת, וההשקעה בתחום הנוי מאוד ניכרת. דבר נוסף ששמתי אליו לב הוא שיש ליגור ערכים משלה, שנדיר למצוא בישראל של 2022, כמו חיבור לאדמה, אהבת הארץ, יצרניות, תפיסה של עם, ורצון לקחת חלק במעשה הציוני.

גם יש ביגור הרבה קהילתיות - החל בסבסוד של מעוטי יכולת, חינוך ותרבות, דרך מוסדות יגוריים כמו המזכירות, העלון, האתר, סידור הרכב, וכד', ועד לקשר עם השכנים.

אני זוכר איך כשהתחילה מלחמת רוסיה-אוקראינה, זרם שטף של פליטים

עית להכיר: סמדר ויסמן

שהם מכירים. הם מתחנכים על המורשת היגורית, גאים בה ואוהבים את המקום. בנו האמצעי שחר גם השתתף במופע חג המאה בתחושת גאווה רבה. הקהילה מיוחדת ומחזקת. הרגשנו זאת עם כל ילד שנולד, את התמיכה והמעטפת. כשחלינו כולנו בקורונה ולא יכולנו לצאת 18 ימים, קיבלנו כל כך הרבה תמיכה ודאגה מאנשים בקהילה ומהמזכירות, דבר שנתן תחושת ביטחון, ריגש וחימם את הלב. אוכל לתרום ליגור בתחום החינוך שקרוב לליבי. מסורת יגורית אהובה - כל שנה כשמתחילים הגשמים אוהבת ללכת עם הילדים לסכר ולגשר האדום, נהנים מהוואדי הזורם.

נשואה לנועם ויסמן. מורה לחינוך מיוחד. מחנכת כיתה בבית ספר "רגבים" שבקרית חיים. נועם עובד כעו"ס קליני בכפר הנוער "ימין אורד". אנחנו נשואים מ-2012 וחיים ביגור. יש לנו שלושה בנים שגדלים ומתחנכים ביגור: אסף (9), שחר (6), אורי (2). נולדתי, גדלתי והתחנכתי בקיבוץ עין המפרץ. הוריי הם יוסי ורחלי גזית. אבי יוסי ז"ל היה בן עין המפרץ ואימי בת קיבוץ שמיר. בצבא שירתתי כמורה חיילת במסלול קליטת עלייה. לימדתי עברית עולים חדשים, שהגיעו בעיקר מברית המועצות דאז. מאז רוב שנותיי עסקתי בחינוך במקומות שונים, במסגרות פורמליות ובלתי פורמליות. את התואר הראשון עשיתי בחינוך מיוחד במכללת אורנים.

את נועם הכרתי דרך חברים משותפים ב-2010, ומאז הכול היסטוריה. כמו תמיד כשעוברים למקום חדש, גם בתחילת דרכי ביגור היו חששות. האם ואיך אשתלב ואיך אתקבל כ"זרה". די מהר הרגשתי בבית. הכרתי פה הרבה אנשים טובים, שהפכו עבורי את המקום לבית. אורח החיים הקיבוצי היה מוכר לי, וניסיתי ללמוד (מקווה שהצלחתי) את מהות אורח החיים ביגור. יגור היא הבית עבורנו כבר מאז שהתחתנו לפני עשר שנים. ככל שעבר הזמן תחושת השייכות התחזקה. הילדים נולדו ועבורם זהו הבית היחיד והטוב ביותר

עית להכיר: גל יובל

בצבא הייתי לוחם בגבעתי, יצאתי לקורס מ"כים ובתפקיד האחרון הייתי רס"פ בפלוגת הסיירות. לאחר השחרור עבדתי חצי שנה בגד"ש. ובשלוש השנים האחרונות כמדריך ביגור בזח"ט. אני מבין יותר ויותר את החשיבות והמשמעות בעבודה החינוכית עם הנוער שלנו, ומשתדל לעשות כמיטב יכולתי לשמש עבורם מודל חיובי, אוזן קשבת ודמות תומכת. חשוב לי לשמר את הקשר של הנוער עם ערכי הקיבוץ ולחזק את החיבור שלהם עם החברים והקהילה. אני מחובר מאוד ליגור, אוהב את חיי הקהילה ורואה את עתיד וביתי כאן.

ילדו בקיבוץ

מילה יגורית - ואדי זורם
מסורת יגורית - מירוץ הלפיד
פינה אהובה עלי ביגור - העיגול
שיר יגורי - "יגור נותנת לי מקום"
זיכרון ילדות מיגור - מפגן האש

בן 25 רווק בזוגיות...
בנם של טלי ואילן יובל, האח הקטן של רוני ותום.
למדתי ב"כרמל זבולון" במגמת מכונות.

עיסא להכיר: דניאל רביב

בת 23, בת לסבינה וגדי רביב ואחות בכורה לארי ובנימין. אחרי סיום לימודי תיכון בבית ספר "כרמל זבולון" התגייסתי ליחידה 8200 ועשיתי שירות צבאי מלא של שנתיים ושמונה חודשים. לאחר השחרור עשיתי פסיכומטרי ועבדתי בקיבוץ "בנישור" ו"בחורשה". באוקטובר 21 התחלתי ללמוד באוניברסיטת חיפה פסיכולוגיה, והשבוע התחלתי את השנה השנייה בתואר. אני עובדת כמנהלת משרד בקליניקה לפיזיותרפיה ובמרכז למידה ביגור כמורה למתמטיקה.

אוהבת את יגור בכל ליבי וגאה להיות חלק מהקהילה הזו.

ילדו בקיצור

זיכרון יגורי - ללכת למערת המכבים כילדה בגן חצב
מקום אהוב ביגור - הגשרים שמעל הוואדי (במיוחד הכחול שלייד הבית הישן של שולה רביב)
שיר יגורי - 70 שנה מלאו לבית הספר
מסורת יגורית - חג מחזור
מילה יגורית - סידור רכב

עיסא להכיר: נעם ובר

של מירי ומיכאל, אח לנמרוד וניצן. בן 30, סטודנט לדוקטורט בפקולטה להנדסת חומרים בטכניון. בוגר "כרמל זבולון". שירתתי בחיל התותחנים בסוללה ב' בגדוד 405. השתחררתי לאחר מבצע צוק איתן. מיד לאחר השחרור התחלתי לעבוד בגד"ש למשך שנה, ואז התחלתי לימודים לתואר ראשון בהנדסת חומרים ופיזיקה בטכניון. בחופשות הקיץ בין הסמסטרים חזרתי לעבוד בגד"ש. לאחר סיום התואר המשכתי לתואר שני בהנדסת חומרים. רואה את המשך דרכי בקיבוץ.

אניילא טאוב
אניילא טאוב
אניילא טאוב
אניילא טאוב
אניילא טאוב

אניילא טאוב
אניילא טאוב
אניילא טאוב
אניילא טאוב
אניילא טאוב

סיכום עונת הרחצה בבריכה

תודה ליוסי נווה, לגור שרון ולמגייד, לדורון ס"ט, לגלי גורביץ ולסער גרעין - שעזרו ותרמו רבות - כל אחד בתחומו הוא. תודה לצוותי הנוי והבניין על העזרה הרבה במהלך העונה ובמיוחד לסינן (מרכזת בניין שסיימה), למוחמד, ליעל זך, וכמובן לבסול - על החריצות והאכפתיות. תודה לאביהו קול על העזרה הרבה בשמירה על הניקיון ולישי בירמן על התמיכה הלוגיסטית התמידית. תודה רבה לשמשון "הגיבור", פויטו, (מתנדב מיפן ששהה ביגור) על העבודה הקשה והמסורה, בהצלחה בגרופית.

תודה מיוחדת לגיינגי (בתמונה) צייד הנחשים החרוץ, על השמירה בלילות. (ותודה לרוחלה סגל שעידכנה אותי שגיינגי, לשעבר מיצי הנקבה, הוא בכלל זכר.)

עם הפנים קדימה: סקר עצים, גיזום נרחב וכריתת צמחיה היכן שנדרש, כאמור, שידרוג פינת המנגלים, סידור המדשאות הסמוכות לה והדשא העליון, שיפוץ ספסלים ונטיעת עצים חדשים.

תאום אירועים: החל מחודש מרץ ניתן להרשם לאירועים משפחתיים, לקמפינג, לכדור-עף, לפיתות בטאבון וכו'...

בתכנון: מערכת משוב לצורך ביקורת, סקרים ועוד...

הצעות נוספות, ביקורת ורעיונות - יתקבלו בברכה בעל פה ובטלפון, בשיחה ובהודעות כתובות.

רונן עוז

עונת הרחצה 2022 היתה מעט ארוכה מהרגיל - נפתחה ב-1.6 והסתיימה ב-15.10, בואו נגיד, לכבוד חגיגות ה-100. העונה היתה עמוסה מהצפוי ממש עד הרגע האחרון, וטוב מאוד שכך! השנה "הופשרו" כמה השקעות ש"נתקעו" מספר שנים. וביניהן: - שידרוג המלתחות והשירותים, רכישת כסאות ושולחנות חדשים, שידרוג פינת המנגלים (בביצוע), שיפור חדר המכונות, "הכרזת מלחמה" על נמלי האש, נוי, הסדרת דרכי הגישה לרכבי חירום ולרכבי חומרים מסוכנים, שידרוג ההצללה בהתאם לתקני משרד הבריאות ועוד...

תחום הבטיחות עבר אף הוא שיפור משמעותי בכמה היבטים:

- הוכנסה לשימוש מערכת התראה בשם "לינקסייט" שתפקידה - איתור, זיהוי ואזהרה/התראה מפני טביעה. המערכת עדיין בהרצה ובתהליך למידה עצמי, אך פעילה ומספקת התראות במצבים שונים, עד כה רק התראות שווא. נקווה שכך יישאר.

- צביעה נסיונית למניעת החלקה בבריכת הילדים (עקב מספר אירועים בשנה שעברה), לא הכי אסתטי בעולם, אך בהחלט "עשה את העבודה".

- החלפה נרחבת של מפסקי פחת, שקעים, הארקות והוספת תאורת לילה לשעות החשיכה.

- גיזום נרחב של עצים שבבדיקת סקר נמצאו ככאלו העלולים לסכן עוברי אורח. את חלקם, לצערנו, נאלצנו לכרות, באישור המשרד להגנת הסביבה ובהנחייתו.

תקציב: סיימנו את השנה בדיוק לפי מסגרת התקציב עם שבועיים נוספים של פעילות!

שלל תודות: לצוות המצילים והתורנים המסור - המקומיים: אמיר אלעד, דורון גרודמן, ערן לרנר, אודי קינן, נורית פארן, אילון דורפמן, והחיצוניים: אלי לזרב, נועם כהן ואהרון כהן, שזו לו עונה שלישית עמנו.

תודה לצוות המפעילים המסור: ישראל וולק ויעל קול. בזכותם אנחנו מסווגים במשרד הבריאות, כבר עונה שניה ברצף, כאחת מחמש הבריכות הנקיות ביותר באזור הצפון, המשמעות של הדבר אינה רק בריאותית ובטיחותית עבור קהל הרחוצים, אלא גם ה"קרדיט" / חופש הפעולה - להמשיך לפעול על אף שהבריכה הינה ישנה מאוד ו"יסובלת" משלל בעיות לעומת בריכות חדשות יותר ועל כן נבחנת בהקפדה יתרה...

מפגשים בירוק וכחול עודד קוטליאר

המפגש בין אדם לחברו / חיבור הנפש לטבע / חיבור הכושר לאושר / הבריכה ביגור. הסתיימה עונת הרחצה 2022 תודות לכל החברים שעסקו בהפעלת הבריכה וניהולה: רוני עוז, יעל קול, מצילים, עובדי האולפן. המתחם היה נקי זמין ושירותי למופת! ברמה גבוהה! שאפו! תודה לחברי המזכירות על תוספת הימים בשלהי עונת הרחצה.

זה המקום להודות לאריה ולשבח אותו גם על ניקיון שירותי "שביל ישראל" הסמוכים לבריכה, למי שדואג למגרש הכדורסל ולפינצ'י ששומר על בית הכנסת.

מה טובו אהליך

קבוצת מטיילים מבית ספר באופקים, הקשורה לעמותה צה"לית העורכת טיולים לבתי ספר מהפריפריה ב"שביל ישראל", הגיעה ליגור, בדרך לכרמל. התחיל גשם. חדר המצב של משרד החינוך אסר עליהם להמשיך במסלול להר בגלל סכנת שיטפונות.

נתקעו אצלנו. מהעמותה אמרו להם לבדוק מה אפשר לעשות ביגור. יצרו קשר עם מסלול יגור. אריה שני בדיוק סיים הדרכה ונעתר להדריך אותם ב"סליק".

את המחנה הקימו בסוף במגרש הכדורסל.

בבוקר קמו ב-05:00, התפללו תפילת שחרית לראש חודש חשון בבית הכנסת, מסידורי תפילה ספרדיים (!) והמשיכו בדרכם שמחים ומאושרים.

תמונת השער

עפרי שרון: כמו כל שנה בסתיו בחג האסיף אנחנו מחפשים ומוצאים מינים שונים לאיסוף. כמוכן שיצאנו לקטיף הכותנה, חיפשנו זרעים שונים ואצטרובלים לקישוט הסוכה, וכשהילדים הרימו עיניים הם ראו את חלק מעצי הזית שופעי זיתים ונזכרו בעשייה של שנה שעברה. יצאנו לשדרת הזיתים בכניסה ליגור, שם הילדים מוסקים בידיים ומרגישים בעלי יכולת ומסוגלות. בהמשך נכבוש זיתים ונעצור שמן זית.

חנקה (ורטהים) רבינוביץ

רחל (פרובר) הדרי

היה לול - זיכרונות רוחלה סגל

שרה ויהודה פריצקר, סבא וסבתא של אביבה מדלינגר, הצטרפו אל בנם, נחום פריצקר, שהיה אחד מאנשי קבוצת אחווה. שרה, "אמא פריצקר", כך קראו לה חברי יגור הראשונים, עבדה בלול בשנים הראשונות.

כותבת נחמה לזין סיני: בחלון ראיתי אשה עוברת. זו "אמא פריצקר", אמרו לי. היא הלכה עם מקל ביד אחרי להקת אווזים לבנים נהדרים. זה היה מראה פשוט מקסים. היא נכנסה, התיישבה ליד מכונת התפירה, שעמדה בפינה בחדר האוכל, והתחילה לתקן את בגדי העבודה של החברים. "כמה חברים יש פה?" שאלתי וענו לי שמונה-עשר. לאחר מספר ימים כבר היינו 30 חברים.

ביומן אחר מספרת דבורה ברגמן-צרבניק: עליתי ארצה בשנת 1924. לפעמים הייתי הולכת אחרי העבודה ללול לעזור ל"אמא פריצקר" וללמוד שם את הטיפול בעופות. רציתי לעבוד בלול, אך לא היה שם מקום עבורי בגלל היקפו המצומצם. נוסף לזה נתקלתי בקשיים בגלל אי-ידיעת השפה. ללול נכנסתי לעבוד באופן קבוע בשנת 1927.

האמינו שהם עושים דבר גדול. שהם בונים משהו מיוחד בארץ בכלל וביגור בפרט, וזה הוליד את האמונה ואת כוח הרצון להמשיך במשימה... כי הדרך להצלחה או לכישלון הייתה ועודנה רצופה כוונות טובות. והיו להם המון כוונות טובות...

נכתב ביומן:

29.10.1927

"נמצאים בלהקה: 53 אווזים 25 ברווזים ו-11 תרנגולות הודו, 540 תרנגולות ותרגולות. מזה 200 תרנגולות ו-200 פרגיות.

4.1.1928

האווזים התחילו להטיל ונחוץ מקום בשביל דגירה טבעית. חסר גם מקום לדגירה טבעית של תרנגולות.

6.2.1928

המים לבית האימון מגיעים על ידי סחיבה בפחים וזה מקשה על העבודה וגוזל שעות נוספות של עבודה.

"למה סוגרים את הלול?" שאלתי את אחד המנהלים האחרונים של הלול, בשעה, שסגר את שערי, "כי ענף הנדליין מכניס יותר", הוא ענה, "והיום אין מקום לענפים שההוצאות שלהם גבוהות מהכנסותיהם. גם קיבוץ צריך לדעת להתקיים כעסק רווחי", הוא הוסיף.

בשנת ה-100 ליגור, ביומן המשק נימק נוקי את ההחלטה במשפטים קצרים: "ענף הלול - נסגר לפני חודש. ההחלטה על הסגירה התקבלה לפני חודשיים. זאת, לאור התנודות התכופות ורמת המחירים הנמוכה. בשנים האחרונות הוקמו חוות ענק לגידול עופות בנגב, שהציפו את השוק והקטינו עוד יותר את האופק העסקי לענף". כך, הרחק מהעין הציבורית ירד המסך על ענף הלול.

"היה לול - זכרונות" כתב יוחאי שלם והוסיף "..."הרסו גם את הלולים הקטנים, הישנים, משנות השלושים של המאה הקודמת, שמאחוריהם היו חצרות "חופש" מגודרות, בהן טיילו תרנגולות כמו בעירה בפולין. בחצרות היו נטועים עצי תאנה ותות, גם הם לרווחת העופות שהתעופפו אל העצים ונהנו מהפרי המתוק (גם נחשי צפע התחממו שם על העצים)". (דפי יגור 2019).

ענף הלול ביגור עלה על המפה בשנת 1924. הוא אף פעם לא היה רק סיפור של מטילות, אפרוחים, פטמים ושל ביצים ובשר. הלול הוא גם סיפור של אנשים. אנשים שהשכימו עם שחר ועבדו בענף. חלקם עבדו במשך שנים רבות. חלקם המשיכו לענפים ומקומות אחרים. מסלול התפתחותו של הענף היה רצוף תקוות, הצלחות, משברים, מהפכים ושינויים ברמה הארצית וברמה המקומית. החלוצים, שהקימו את יגור, באו עם המון חלומות ובדרך ליישומם הם נתקלו במציאות קשה. ואיך הופכים חלום למציאות בתנאים כאלו? זה דורש עבודה. הרבה עבודה. אולי בתמונות הם נראים מחייכים, אבל לא תמיד חייכו ורקדו הורה. הרוח הגבית של האידיאלים עזרה להם באופן רווחי, אבל הקושי האמיתי היה פיזי. הם

דבורה צרבניק

משה גרטמן

בענף הלול עבדו צעירים וותיקים ביחד. זהו ענף שקלט נשים לצד מעט גברים. ביומנים השונים מפרטים על מצב הלולים, הלהקות, האינקובטור ומציינים שם כללי: "צוות הלול". אין ציון של שמות, אבל בין העובדים בנוסף לדבורה צרבניק היו: חמדה ויסמן, רחל (פרובר) הדרי, חנקה (ורטהים) רבינוביץ, שרה דרורי, חנה פורציה ואביגדור דניסקי, שניהם היו מרכזי הענף, יהושע ונגר, שולמית וישראל כספי (הוריו של גיורא כספי), תמר ס"ט, נועה רותם, רבקהליה רייסמן, צופר קריב, דוד (וילקומרסקי) מירום, פנינה עוגן, אברהם רימון, יאיר עוגן, מיכל מלכין, נעמי שמשי, צילה רפפורט, משה גרטמן, צילה פז, ר.ס., חיה סנרסקי, נחמה (הדרי) שלום ועוד רבים...

עד שמשה גרטמן קיבל את האחריות לניהול הענף, היה בלול צוות שכלל לפחות עשרה עובדים ואולי אף יותר. זה היה ענף עם הווי ומסורת. השכם בבוקר התכנסו על כוס קפה. בארוחות בוקר פיטפטו פיטפוטי-ביצים על הנעשה במשק ובארץ. בתפריט היה: סלט, גבינות, ציפס וחביתות. אברהם רימון, לדוגמה, אכל פעם ביום חביתה מ-11 ביצים. פשוט הרבה ביצים נשברו

11.5.1941

השרב הגדול נמשך כבר כמה ימים ואתמול הגיע לשיאו (50 מעלות צלסיוס והלחות ירדה ל-6%) וגורם לנזקים רבים. בלול מתו הרבה עופות. חלק מהעופות שנחלו מהחום נשחטו והובאו ליד המטבח ואחר התייעצות עם רופאים, משתמשים בהם במטבח. (על זה כתבו בילקוט הכזבים: "מתי קיבוצניק אוכל בשר עוף? או כשהעוף חולה או שהקיבוצניק").

28.07.1951

יתוקן הקיפוח!!!

בלב כבד אנו ניגשים למסור רשימה זו על הענף שלנו. ולא שמצבו חס ושלום אינו תקין. אדרבא ואדרבא יש לציין בסיפוק רב הישגים למרות הקשיים, האמורטזיציה של המבנים ומצב האספקה החמור. ברם עינינו להרחבה ולהתפתחות, שכך אין הצדקה שהענף הזה לא יתפוס את המקום הראוי לו. לפני שנה הוחלט להרים בבת אחת שני לולים גדולים בשלב הראשון. ברם תוכניות ומשאלות לחוד ומעשים לחוד. התוכנית אמנם קיימת, אבל ההקלה המקווה לא באה. העובדים הוותיקים מוסיפים להשקיע את מרצם בהליכה מיותרת ובסחיבות וכוסר עבודתם הולך ויורד.... החקלאות היום לא במודה כל כך, ומחירי התוצרת לא רק יורדים אפשר לומר שהם כמעט מגוחכים... למרות העלייה הדרוהרת, המחירים מוקפאים למעלה משנתיים. הצעדים המעטים שנעשו אין בכוחם למנוע את הקיפוח הגדול שנגרם לענף זה במשך שנים! אנחנו מבקשים יתוקן הקיפוח!!!

אמרנו הסיפור של הלול הוא גם סיפורם של חברים.

דבורה ברגמן-צרבניק - ב"משק יגור טיוטה" כתב יורם טהרלב: ליד האינקובטור / דבורה יושבת ליד האינקובטור / הפיצים לפניה נפתחות כפריחים / ומלטפת ביד את כל האפרוחים. / וכשהיא רואה ביניהם אפרוח / שנדמה לה שאין לו כח / היא הורגת אותו לפני שהיא מספיק לברח / או לצרח.

בחברה העובדת ביגור, דומה שדבורה הייתה בין המעטים שמראשית צעדיה ביגור ועד יומה האחרון ממש הזדהתה עם מקום עבודה אחד - הלול. בשנת (תשכ"ב) 1962 הוענק לה פרס העבודה של ההסתדרות. בנימוקים להחלטה נכתב: "עבור ההתמדה בעבודה כלולנית במשך 35 שנה ועל מסירותה לענף בכל שלבי התפתחותו, החל מתנאי עבודה פרימיטיביים וכלה בלולים ומדגרות משובללות". עוד נכתב בראיון לעיתונות "היא עדיין עובדת בלול של יגור את מלוא שעות העבודה של כל עובד. אמנם לאחר העבודה כואבות קצת הידיים, גם הגב 'אומר שירה', אבל מתרחצים, נחים קצת, הנכדים באים... ובערב אפשר שוב לגשת לאינקובטור, לראות מה נשמע".

וכולנו יושבים בחדר האוכל שנלול. חבורה מאובקת מדיפה ניחוחות של זיעה + זבל עופות מתיישבת סביב השולחן, לא זוכר אם היה זה סטייק ובירה. או אולי רק ארטיק. העיקר יש הפוגה עד לגיוס הבא. מה זה יהיה קטיף אגסים? או ניקוש בכותנה? איסוף חציר? היו זמנים.

באחד היומנים, אמרו אנשי צוות הלול: "הבעיה העיקרית זהו עניין המשלוחים", והוסיפו ביומן אחר: "השבוע ביצענו משלוח עופות שהיווה שיא בתולדות הענף - 1200 כלובים בלילה אחד. אנו מקווים לסיים בשבוע הבא את כל המשלוחים בכמות של 80 טון. לפי התוצאות הראשונות מהמדגר האחרון והקודמים לו עלינו על דרך המלך".

באינקובטור וחבל היה לבזבז... את הצ'יפס חילקו במנות שוות לכולם, כי כולם אהבו צ'יפס. פעם התורן חילק לא. 11 צ'יפסים ולד. נתן רק 9. אז ד. שהייתה חברה ותיקה דרשה בכל תוקף לקבל עוד צ'יפס אחד מא. כי בקיבוץ של פעם שאפו לשוויון מקסימלי. בימי שישי, היה נוהג לאכול גלידה עם סיום שבוע עבודה. חנה פורציה וצופר קריב אהבו מאוד גלידה. לכן קנו תמיד שלוש חבילות: אחת לחנה, אחת לצופר והשלישית לכל השאר... "אין יותר גלידות כאלה", נזכר צופר בגעגועים. בשעת "הדחק" צורפו לצוות מתנדבים, וכך לצד סודות המקצוע למדו לדבר אנגלית. יהושע ונגר לא דיבר אנגלית. יום אחד אמרו לו: "יהושע תגיד שלום לצירלי וטוני, מחור הם עוזבים את יגור", "להיתראיישן!" הוא אמר להם, וכולם נפרדו בידדות.

משה גרטמן עבד בלול 22 שנים. אברהם רודן, שהיה מרכז משק, כתב ביומן: "משה נחשב ללולן מקצוען וטוב באיזור הצפון. הוא דוגמה נוספת לענף חקלאי שהידע והמקצוענות נצברים בו לאורך שנים והתוצאות בהתאם".

אלא שלא הכול תלוי בלולן. למרות עבודתו המסורה והמקצועית הוסיף מרכז המשק "השחיטה השחורה מציפה את השוק, מה שמביא להורדת המכסות ובסופו של דבר להורדת המחירים וזו אחת הצרות של הענף היום".

אחרי משה גרטמן נכנס יוסי בניסטי, שעבד בלול 16 שנים, לשאלה "איך הגעת לתפקיד?" הוא ענה: "חולשה של רגע. מרכז המשק דאז, יעקב זעירא, פנה אלי כשעמדתי ליד הסיר במטבח והציע לי את התפקיד". "אז למה עכשיו אתה מסיים?" הרגשתי שמיציתי את עצמי ומתאים לי עבודה יותר "נקייה". אחרי יוסי המשיכו צור קינן וירון קשת.

משלוחים

בהגיע העופות לגיל חמישה שבועות, הגיע זמנם לעבור מהלול אל הצלחת. המשלוחים היו כמו מילואים לבנים באזרחות.

משלוח עופות \ יותם ורדי

היו הרבה גיוסים ביוגר בשנות בחרותי, אבל המרגיז, המעצבן, המסריח, המכאיב, והמגעיל מכולם היה משלוח העופות. כבר ביום שבו מצאתי את הפתק בתא הדואר קיטרתי, מצב רוחי ירד לשפל הנמוך ביותר בסקלה, התחלתי לצבור שעות שינה לקראת הלילה המתקרב. כשיום המשלוח הגיע, הלכתי לישון מוקדם. קיללתי את השעון המעורר שצלצל בשעה 03:00. גנבתי עוד 10 דקות נמונם ושברי חלום. אחר כך לבשתי את הנעליים השחורות מתקופת עבודתי בפרדס ויצאתי אל החושך, ממחר לרחוב. שם כבר התאספו חבריי למשימה. כשנפתחו דלתות הלול התחלנו בעבודה. היינו מתורגלים חוליית המלקטים נעו שפופים והיו תופסים את העופות ברגליהן 5 רגליים בכל יד והעבירו את העופות אלינו, אנחנו נשאנו אותן אל הכלובים שם דחסנו אותן לתוך הכלובים. וכך בחושך בתוך אבק מסריח, כשהשלשלת נדבקת לנעליים, אנחנו מתרוצצים הלך ושוב בין הלול למצבור הכלובים נושאים את העופות דוחסים לכלובים נשרטים מציפורני הפרגיות וחוזר חלילה. אמה-מה ככל שהזמן עובר כפות הידיים נחלשות בקושי נסגרות תרנגולות מתחילות להשתחרר... וזה קורה לכולם. אנחנו כבר אוחזים 4 ביד ויורדים... הלול הולך ומתרוקן, אור אפור מחליף את שחור הלילה, ואנו עדיין רצים אחרי התרנגולות שהשתחררו. הצלחנו. הלול ריק. כל הכלובים כבר על המשאית

ב-2.10.1988 החל עידן חדש ביוגר. הפעם חידושי! מה שהובטח לנו פעם אחר פעם התגשם. טירטור קומביין העופות החליף את צליל משק כנפי העופות, שעד אותו זמן נישאו בידיהם המיוזעות והמאובקות של עשרות חברים עמוק לתוך הלילה. יעילות הכלי החדש אינה שנויה במחלוקת: בתוך שש עד שבע שעות הוא "מחסל" כ-19,000 עופות - שהם כשני לולים, שהם בערך חמישה סמיטריילרים, שעליהם טרחו בעבר כ-35 איש. כיום רק חמישה אנשים ועוד שני מקצוענים המלווים את הכלי מעוף העמק. זהו עידן חדש, טכנולוגיה חדשה שלול יגור זכה והגיע אליה. השיכלול הנייל הביא סוף לעידן התורניות למשלוחים.

תפקיד הלולן הממוצע השתנה בהתאם למצב. בתחילה היו שני מסלולים שונים בלול: מטילות ועופות לבשר. במסלול המטילות, סדר היום כלל איסוף פגרים וחולים בבוקר. חלוקת תערובת ולפחות פעמיים ביום איסוף ביצים. באותו זמן האינקובטור היה עדיין פעיל. לילדי הגנים והפעוטונים זו הייתה אטרקציה. גם למבוגרים שראו בעזרת אלומת האור של הפנס את התפתחות העובר בביצה, זו הייתה חוויה. בשלב מסוים סגרו את לולי המטילות ואת האינקובטור.

בלולים ארוכים (בית אימון אי-ב' והחדש) גידלו את הפטמים. בבוקר הייתה להם "השכמה", ובלילה הייתה "השכבה". תפקיד "התורנים" בהשכבה היה לכנס את האפרוחים, שזה עתה בקעו מהביצים, תחת כנפי "האומנת", לראות שאין שטפונות או תקלה אחרת בלול. בקיץ הייתה בעיה נוספת: נחשים, נחשי צפע. באחד הימים בשעות הדמדומים צילה פז,

וההמולה, שלא לדבר על האבק, היו עד לב השמים. עד שאילן י. שהיה אז מרכז התרבות ביגור עצר את המהומה ולימד את הצעירים: "מכירים את הסיפור על העגל והשור שראו עדר פרות?" הוא שאל ומיד ענה: "אם תרוצו אחריהן לא תתפסו אף אחת ואם תלכו לאט לאט תתפסו אותן אחת אחת..." וכך היה.

כן, "היו ימים חבר והם חלפו מהר". צוות הלול הגדול התפרק. נשאר משה גרטמן. איש אחד שהפעיל את הלול באופן מקצועי ונחשב ללולן מצטיין. אם הכול טוב, מה הסיבה שהוא הפסיק?

כותב משה:

"כיצד הורסים אדם ואולי גם את הענף" הקש ששבר את גבי: ביום חמישי סגרו את הגאז ולא דיווחו לי על כך. למחרת בבוקר בבוקר מצאתי שני לולים ללא חימום, באחד מהם תמותה של 1000 עופות. מי שחושב שניתן לראות בבוקר ערימות של פגרים אחרי כל העבודה שמשקיעים ולא להישבר - טועה. לכן אני מסיים את העבודה בענף לאחר 22 שנים. יש לפעמים סיפוק, כאשר גומרים את הלהקה ורואים תוצאות טובות, אבל הבעיות עם הממסד שוחקות.

אחרי 98 שנים הלול נסגר על הטוב והרע שבו. הדגלים הורדו מהתורן, נזרקו למחסן תרבות. האידיאל הפך מזמן היסטוריה ונזרק לפח. ובמקום שהיה פעם לול יש נדל"ן. ולנו נשאר "היה לול - זכרונות".

שכבר הייתה אמא לארד בן השנתיים, ירדה איתו "להשכיב" את האפרוחים. בפינת הלול הם ראו התקהלות של אפרוחים. כשהתקרבה צילה למקום, גילתה שגוף נחש הצפע כבר כרוך סביבם ולמעשה הם כבר ב"צלחת" שלו... ואז בלי אזהרה מוקדמת, מכת טוריה נחתה ורוצצה את ראשו... וזו הייתה הארוחה האחרונה שלו. באותו קיץ, צילה ורימון התחרו ביניהם "מי מחסל יותר צפעים בלול". מכת הצפעים הייתה חוזרת על עצמה כל קיץ. היו כאלו שלא חיכו לאבחנה איזה סוג נחש שוכב בפינה, הם מיד נסו על נפשם. מקרה כזה קרה לר. וצ. יום אחד הן היו תורניות בהשכבה. צ. נכנסה ראשונה ולאחר שתי דקות יצאה בדילוגים מהירים מהלול. מה קרה? שאלה אותה ר. "יש שם נחש צפע", גמגמה צ. בבהלה. שתיהן פחדו מאוד. אלא שהמשימה הייתה עדיין לפניהן. לאחר התייעצות אחזו שתיהן בפנסים, אחת בקלשון והשנייה במעדר ועברו במהירות את בית האימון. למחרת הסתבר להם ש"נחש הצפע" היה בסך הכול צינור שחור, שהיה מונח בפינה "נחש אחרי שבלע את האפרוחים אינו זז כל כך מהר", אמר להם הילד, דותן רוזיאן, כשהיה בן תשע או עשר.

באופן כללי היו גם הזרקות של חיסונים נגד מחלות כמו הניו-קסל ושפעת העופות, זריקה משולשת וזריקה ממושגה. באחד המקרים באמצע היום באו לעזרת הלולניות שני חברי ועדת תרבות. בעזרתם רצו להניס את העופות לפינה ולטפטף להם את החיסון. אלא שהעובדים הצעירים רצו אחרי התרנגולות ואלו נבהלו וכל פעם ברחו החוצה והרעש

משה רייפר ואני

בתערוכה היפה המוצגת בבית בר יהודה לכבוד חג המאה של יגור, התעכבתי על יצירותיו של משה רייפר, אמן מגזרות הנייר שהיה חבר יגור, ונזכרתי בסיפור הבא:

בשנת 1955 מילאתי תפקיד של סדרן עבודה. כן, היה תפקיד כזה. משה רייפר הגיע ליגור מאשדות יעקב והיה "כאב ראש" לסדרן העבודה. ביגור הייתה הערכה רבה לכישרונו כאמן וגם הייתה לו מליצת יושר נמרצת, חנקה גרָפֶר, שדרשה לשחרר אותו מעבודה סדירה, כדי שיקדיש את כל זמנו ומרצו לאמנות הגזירה. מקום העבודה שלו היה חדר האוכל, אך כל הזמן היו איתו בעיות. היו לי איתו כמה שיחות, ובאחת מהן הוא אמר לי, שהוא רוצה להיות לארי אדלר של המספריים. לארי אדלר היה נגן מפוחית-פה בעל שם עולמי שהופיע באולמות הקונצרטים הנחשבים ביותר.

באחת השיחות רייפר שאל אותי, אם אני רוצה יצירת גזירה שלו. אמרתי לו שהעבודות יפות מאוד, אבל אני לא אוהב את הסימטריות שבהן. כעבור זמן קצר הוא אמר לי שיש לו יצירה לא סימטרית. את ההמשך אינני זוכר.

לא ייחסתי לאירוע חשיבות רבה, אבל אחרי כמה שנים רואינתי בקשר למשה רייפר, ובעקבות הראיון חשבתי שיתכן שהאמירה האגבית שלי בקשר לסימטריות הייתה, בעצם, דחייה מנומסת של הצעתו, אבל השפיעה על דרכו של האמן. אולי כן ואולי לא.

יוחאי שלם

תמונות בתערוכה

רגעים פשוטים ומרגשים מביקור ילדי הגנים בתערוכת המאה

שיעור של אוצרת התערוכה רעות

התרגשות גדולה ממיצב ההר שהכינו הילדים עצמם

תמונת העיגול של ללה שניידר

אורי בשן ליד הציור שציירה אמא מריה

ליאור אזנקוט ליד הפסל שיצר סבא עמנואל

מעגל החיבוקים ליד מעגל החיבוקים של נעמי פארן